ÁRA: 19 Ft

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

1992. OKTÓBER 21. FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS 48. ÉVFOLYAM, 43. SZÁM

RAU TIBOR RAJZA

Mai számunk írói:

Alföldi Imre
Bodnár Gyula
Dénes Géza
Galambos Szilveszter
Héger László
Horváth Lajos
Iszlai Zoltán
Kibédi Ervin
Kiss György Mihály
Körmendi János
Kvári Sinkó Zoltán
Ősz Ferenc
Szűcs József
Tabi László
Walter Béla

és rajzolói:

Balogh Lajos
Dunai Imre
Gyöngy Kálmán
Jelenszky László
Jókó Csaba
Lakatos Ferenc
Lehoczki Károly
Nemes Zoltán
Rau Tibor
Szabó László Róbert
Dr. Tarnóczy Zoltán

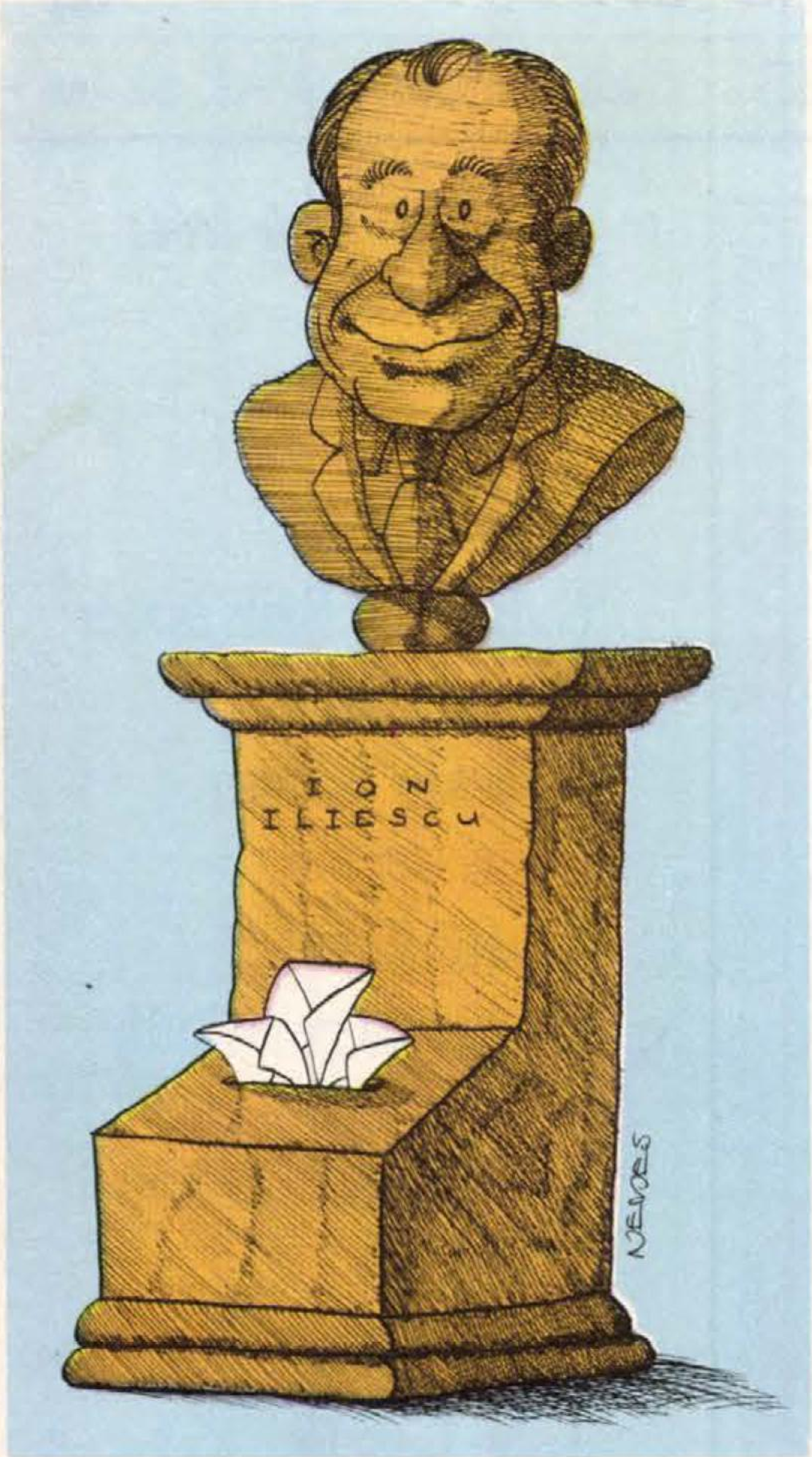
BODNÁR GYULA:

„HÉTPECSÉTES" VACSORA

Mostanában egyre gyakrabban történik meg velem, hogy egyre ritkábban látogatom az éttermeket. Ez alól még kedvenc restaurantom sem kivétel. Persze pénzem sem nagyon van rá, de az is igaz, hogy már nem sok mindent vesz be a gyomrom. Képletesen sem, meg táplálékban sem.

Ez van; viszont ez nem érdekel senkit. Még engem sem! Úgy kell nekem, miért hagyom magam mindig mindennel „megetetni"?

Eddig jutván lesoványodott gondolataimban, Eb ura fakó! felkiáltást hallatván teljes mellszélességű elszántsággal léptem be eleddig hűtlenül került törzszabáldámba. Egy vacsorát csak megengedhetek magamnak, ...nem?

**IONIZÁCIÓ
AVAGY VÁLASZTÁSOK ROMÁNIÁBAN**

– Nocsak, nocsak! – lepődtem meg, hiszen alig foglaltam helyet, máris asztalomnál termett egy elegáns pincér és hamisítatlan angolsággal meghajolva a fülembe súgta:

– A főnök úr nagyon szépen kéri a vendég urat, hogy szíveskedjék türtőztetni a rendelést, amíg ő ide nem érkezik.

– Csak nem volt baj a legutóbbi Köjál-ellenőrzésnél?

– Nem mondhatok semmit, majd a Guszti úr! – válaszolta egy ismételten elegáns meghajlással, s olyan nesztelenül távozott, mint hajdan az aktatáskás dollár. De már jön is a főnök!

– Ugye nem enni akarsz? – kérdi ultimátumszerű határozottsággal.

– De igen! És mivel ma fejeztem be egy éhségsztrájkot, kérek egy erőlevest.

– Megőrültél? – horkan fel, s a rémülettől falfehéren pislog a szomszédos asztaltársaság felé. – Azok ott egy szlovák turistacsoport és még erőfitogtatásnak vélnék a szürcsölésedet!

– Akkor hozass nekem egy Jókai bablevest.

– Elment a józan eszed? Ebben a feszült parlamenti légkörben éppen nálam akarsz népnemzetiséget demonstrálni?

– Ne szórakozz velem, Gusztikám, mert rettentően éhes vagyok. Hozzál akkor egy jó nagy adag szerb rizseshúst.

– Te nem vagy eszednél! Megmondanád, kivel csináltassam meg? Egy hete ugyanis egy bosnyák menekült nálam a főszakács.

– Akkor kérek egy orosz hússalátát és egy fél grúz konyakot.

– Csendesebben, az Istenért, még meghallja az öreg Kovács a sarokban!

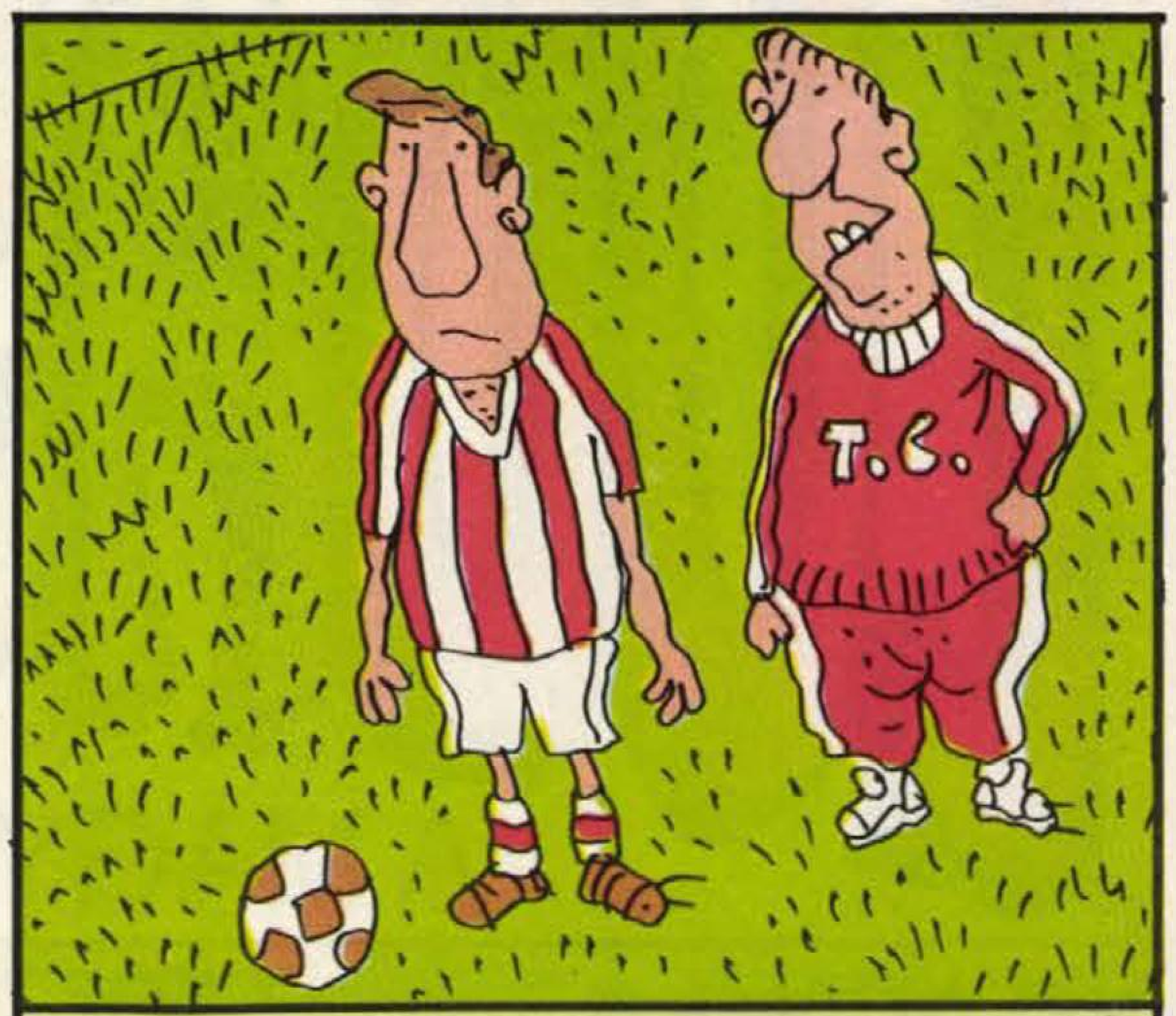
– Az meg kicsoda? Azt ne mondd, hogy litván menekült álnéven!

– Fenét! Egy hete keveredett haza a malenkij robotból. A tatárbifszteknek már a nevétől is hideglelést kap, az orosz krémtortának pedig még a látványától is kiújul a cukorbaja.

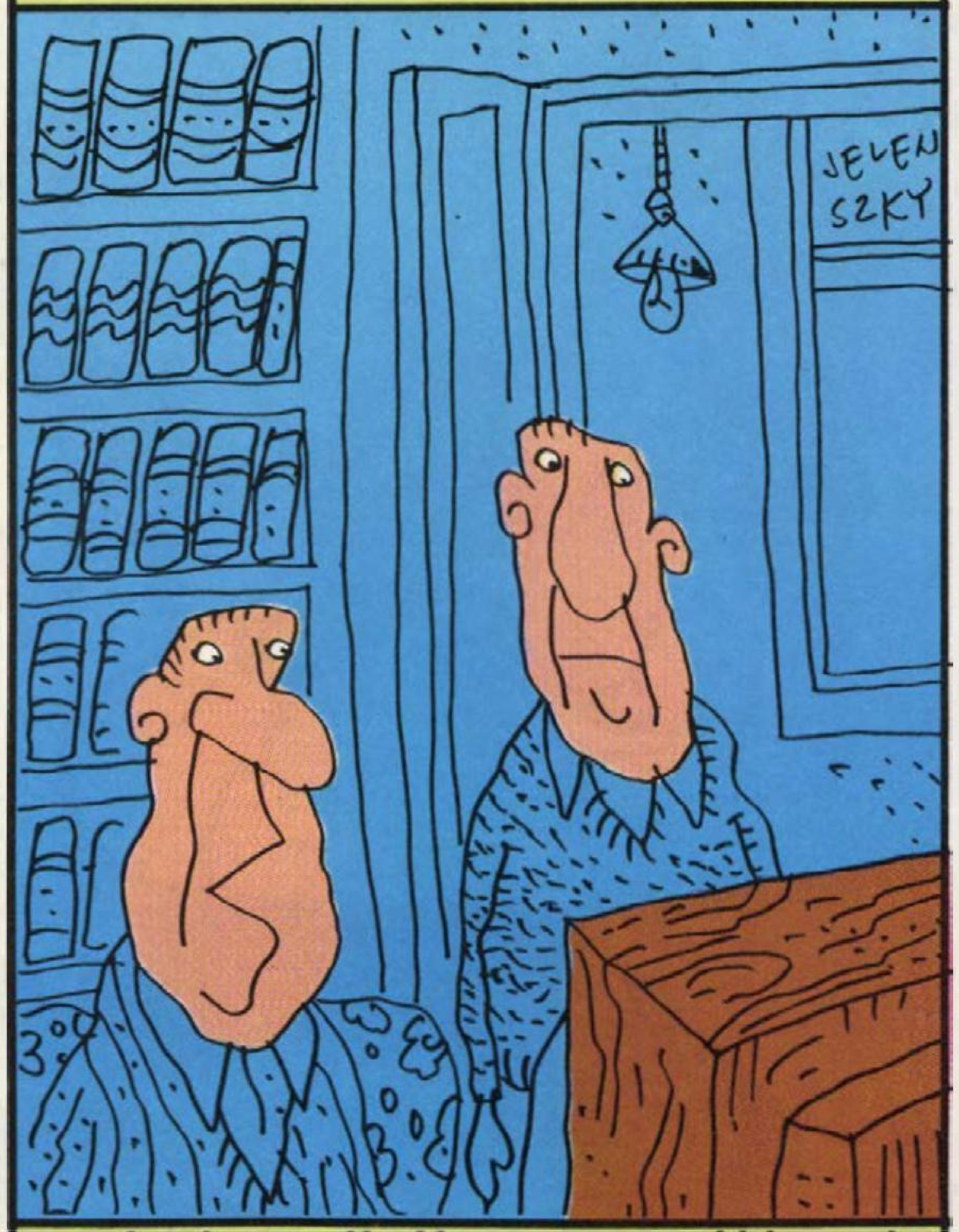
– Szóval nem adsz enni?

– De adok. Csak nem itt. Nem szeretném, ha egy ilyen régi barát, mint te, nálam vacsorázva kerülne hátrányos politikai, vagy etnikai megvilágításba! ...Kövess!

...Így történt aztán, hogy a főnökkel kettesben fogyasztottam el a vacsorámat. Az étterem hang- és hőszigetelt pincéjében. Persze – hogy ki ne leshessék, hogy mit – teljes sötétségben! Mi volt a vacsora? Igazi magyaros töltött káposzta, dagadóval!

– Liberalizmus ide vagy oda, bele kell rúgni!

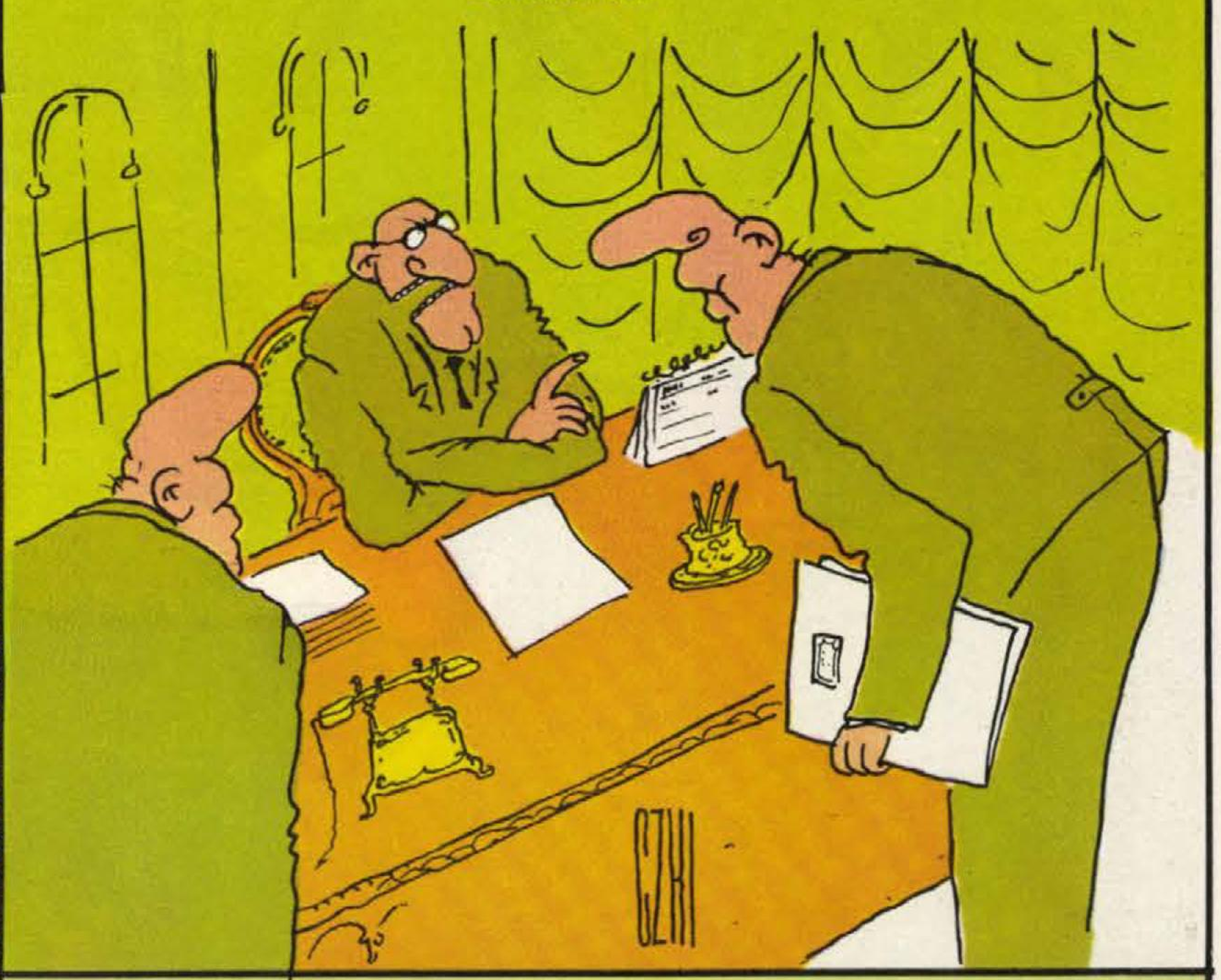

– Azt, hogy a Hankiss egyszer majd lemond a tévéről, még csak el tudom képzelni, de, hogy a Walt Disney is az kizárt!

– Nagymarosi terület rendezésekor magyar–szlovák barátsági emlékművet kellene felállítani...

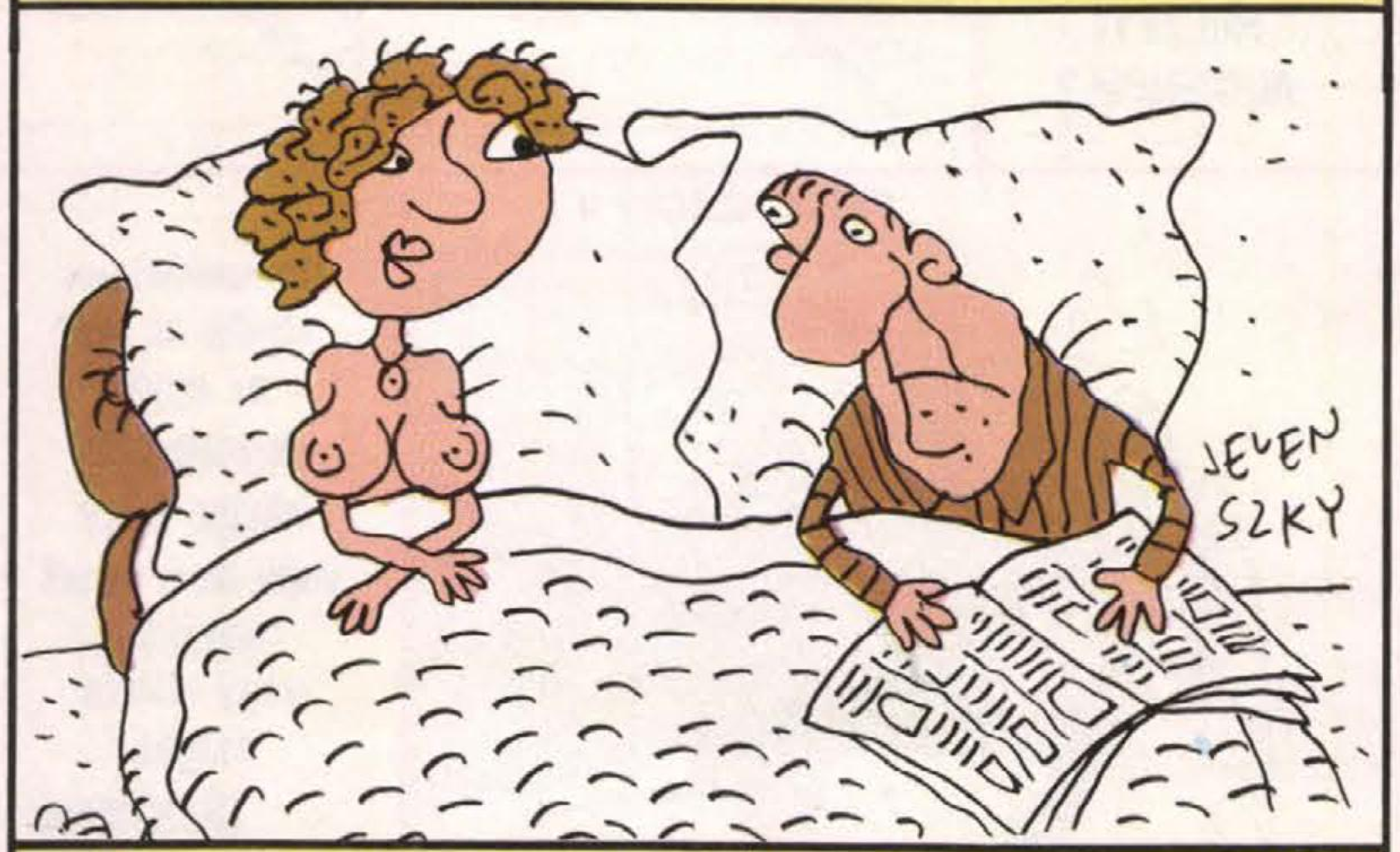
OFFENZÍVA

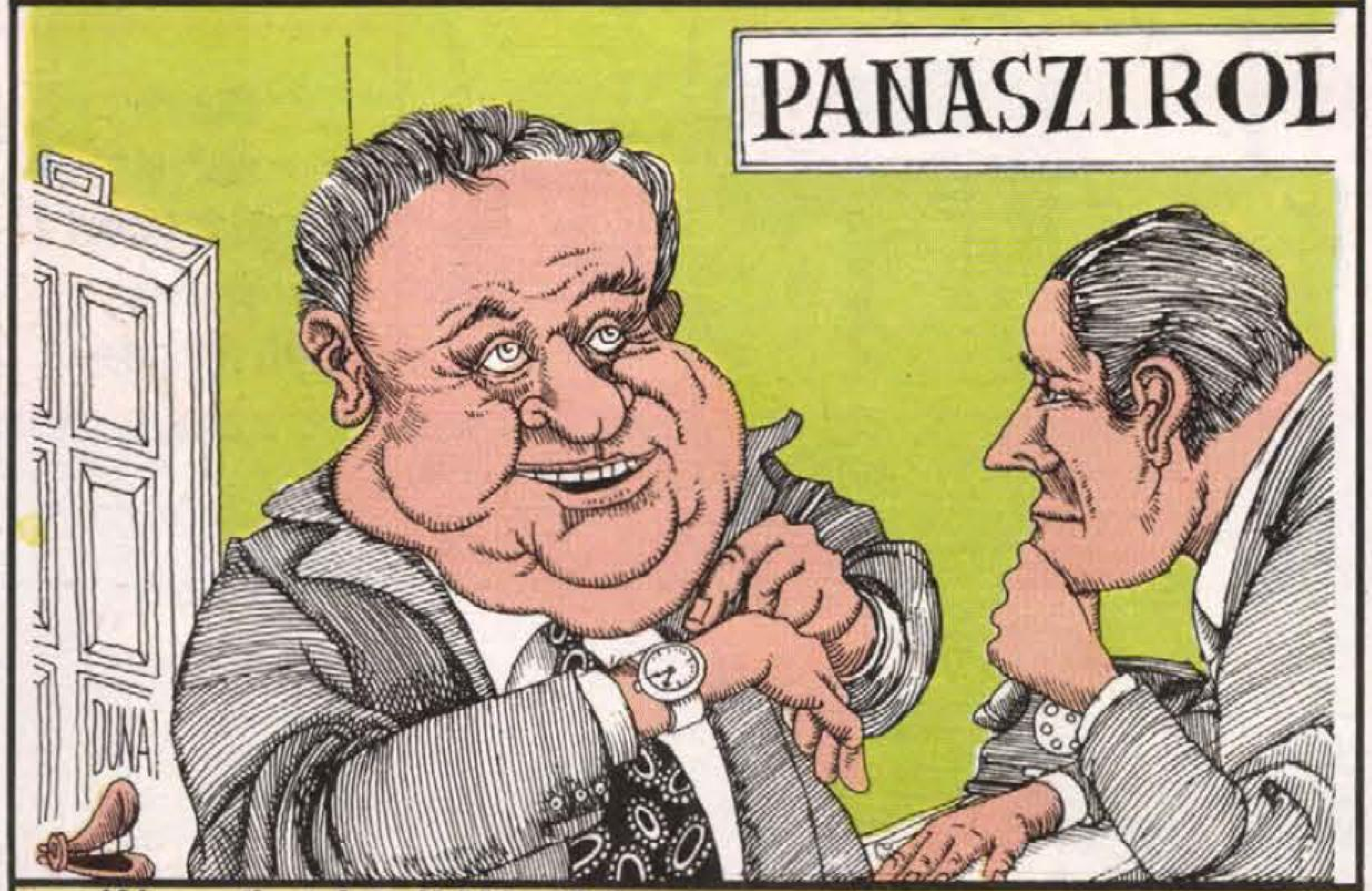
– Önök pedig kimutatják, hogy a világ legjelentősebb emberei magyar származásúak!

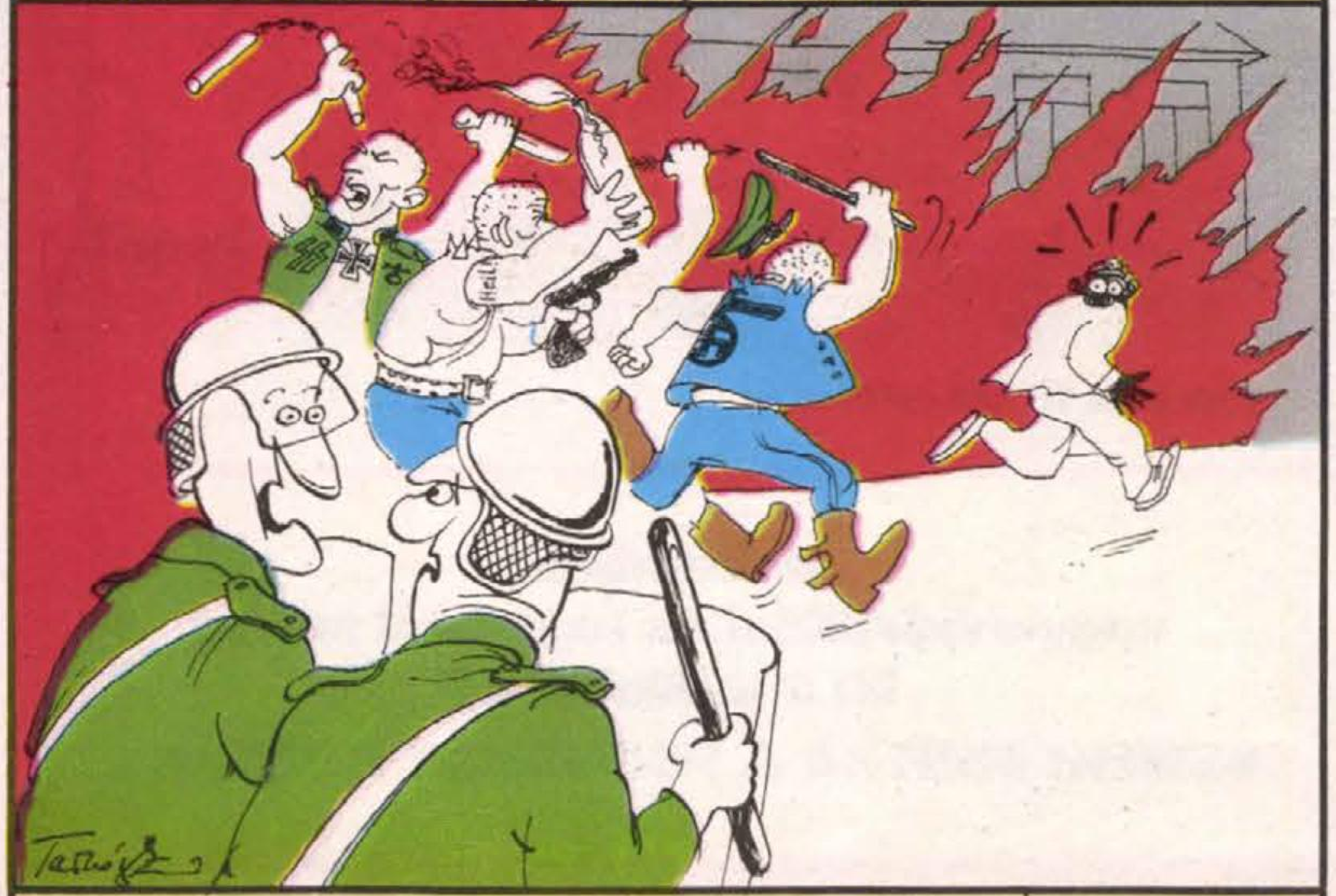
– Csapnivaló politikus! Folyton kimondja, amit gondol...

– Persze, gondolhattam volna: amilyen perverz vagy, megint a politikán jár az eszed

– Kérem tisztelettel! Már 10 óra és ma még sem a párt valamelyik szárnya, sem valamelyik tagja nem jelentett fel!

– Ez semmi! Olvastad volna a Csurka-dolgozatot!

SZUHAY BALÁZS:

VEZÉRCIKI

A régi-régi Ludas Matyinak volt egy rovata: „Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek. Egy újszülöttnek minden vicc új." Egy barátom javasolta, újítsuk fel ezt a rovatot, elvégre nincsenek régi rovatok, csak öreg emberek; egy újszülöttnek... stb. stb. El is mondott gyorsan egy régi viccet, amit – szerinte – meg kell menteni az enyészettől.

Az Egyesült Államokban hosszú éveken keresztül, különös gondossággal kiképeznek egy kémcsoportot, akiket majd Szibériában fognak bevetni. A nehéz munka meghozza gyümölcsét. Mikor elindulnak, mindnyájan tökéletesen ismerik a szibériai nyelvjárást, a szokásokat, a tradíciókat. Természetesen ruházatuk is tökéletesen megegyezik az ottani lakosokéval. A lebukás veszélye szinte kizárt.

A kémek ejtőernyővel érkeznek a sztyeppére. Egyikük azonban balszerencsésen ér földet, bokáját töri. Még van ereje, hogy eltüntesse légi ruháját, ejtőernyőjét, aztán elvánszorog a legközelebbi muzsikkunyhóig. Ott a jószívű háziak szeretettel fogadják, gondosan ápolják, szűkös élelmüket megosztják vele. Amikor felgyógyul, Iván Ivanovics így szól hozzá:

– No, fiam, úgy látom, meggyógyultál. Őrizz meg minket jó emlékezetedben!

– Amíg élek, hálás leszek neked, Iván Ivanovics. Most már csak egyet mondj meg: merre induljak Novoszibirszkbe?

– Sose fáradj, fiam. Visz téged a KGB autóval. Már szóltam, hogy jöjjenek érted, mert kém vagy.

– Így igaz, Iván Ivanovics... De áruld el, miből jöttél rá?

– Nézd, fiam, a szovjet ember éberségén nem lehet kifogni. A beszéded szakasztott olyan, mint a miénk. A ruhád szintúgy. Mindenben úgy cselekszel, mint mi.

– Hát akkor?!

– Tudod, köztünk, szibériaiak közt nagyon kevés a *néger*...

Bizony, a kémek néha egy banánhéjon csúsznak el. Azt rebesgeti a fáma, hogy egy magyar kém úgy bukott le Amerikában, hogy szokatlan módon telefonált: felemelte a kagylót – és meghallgatta, van-e vonal...

Egy kém csak akkor lehet biztonságban, ha pontosan úgy tesz mindent, mint az ottaniak, a „bennszülöttek"...

Bevallom, e régi történetek hallatán elfog a félelem.

Egyre több kémmel találkozom Pesten.

Félek.

A múltkoriban hivatalos ügyemet intéztem. A tisztviselők annak rendje és módja szerint lekezeltek, átnéztek rajtam, éreztették velem, hogy kényüknek-kedvüknek kitett pária vagyok. Ám egyikük igen furcsán viselkedett. Mosolygott, majd félrehívott, és két perc alatt elintézte ügyemet. Először örültem, de hazaérve elgondolkodtam: minden bizonnyal kémmel hozott össze jó szerencsém...

Aztán betévedtem egy üzletbe... Amit kerestem, nem találtam. Egy eladó megkérdezte, miben segíthet. Mondtam. Térült-fordult, majd türelmemet kérte, lement a pincébe, a raktárba, felhozta, amit kerestem... Csak kém lehetett.

Aljas ellenségeink már a gyerekeket is beszervezik. Tudom, nem fogják elhinni: nemrégiben láttam egy gyereket, aki átadta a helyét egy idős asszonynak a villamoson. Nyilván beszervezték...

De találkoztam valakivel, akinek jól megy sora, csodás lakása, BMW kocsija van, jó keresete – és mégsem szidja a kormányt. Kém!

Egyre több kémet látok, aki nem úgy viselkedik, mint ahogyan nálunk szokás... Segítség!!! Elárasztanak minket a kémek!!!

Vagy lehet, hogy csak az új idők jeleit láttam? Olyan hivatalnokkal találkoztam, aki már tudja, hogy nem az ügyfél van a hivatalért, hanem fordítva? Olyan kereskedőre leltem, aki eladni akart?... Olyan magatartásformákat láttam, melyek már azt jelzik, hogy a lelkekből is kezd elszállni a „szocializmus"? Hogy egyre többen akadnak olyanok, akik úgy bánnak embertársaikkal, ahogy kulturált helyeken szokás?

Nem, ilyesmire gondolni sem merek... Nem szabad így gondolkodnom. Még a végén gyanússá válok a többség szemében... Azt fogják hinni rólam, kém vagyok!...

Hát kell az nekem?

Inkább megkongatom a vészharangot: emberek, vigyázzunk! Egyre több kém furakodik közénk!

Segítség!!! Ezek át akarnak csempészni minket Európába!!!

Talpunk alól a tetőt

Bógnizva kerülgetem, hazafelé tartva, az aszfalton szerteszét heverő, a környékbeli házakról leszédült cserép-, tégla- és vakolatdarabokat, és a környező kutyákból kipotyogott... hm... na mindegy! Köhintek egyet a kapu alatt, a házban, ahol ősidők óta lakom, mire leomlik a kapualj. Leporolom a maltert a zakómról, s köhögésemet visszatartva, nyitnám a postaládát, nem jött-e valami, persze előbb ki kell találnom, melyik az enyém, mert reggel óta három is földre került e postadobozokból, mivelhogy rögzítésük végleg kiporlott a sok-sok évtizede makacsul *nem* renovált falból. Aha, ez az! Benne vaskos levél, a kerületi önkormányzattól. Ez remek! Bizonyára arról értesítenek: mikor hozzák végre rendbe ezt a házat, vagy helyeznek el más lakásba bennünket...

De nem! Arról tudósít a hivatal, hogy a nagy lakáselidegenesítési népi mozgalom keretében fölajánlják nekem és tisztelt lakótársaimnak e pompás, összevissza vésett, foltozott, vakolathiányos, omladozó külsejű, tetőbeázásoktól korhadozó Sróf utca 7/B alatti, családom kéjlakául szolgáló főbérlemény kedvezményes megvételét, míg a készlet tart(ja magát).

Lehet kápé, lehet részlet, csak végül rakja már össze valaki, mondjuk, öröklakásaink közössége, ezt az egész vackot, ami van.

Annyi zsozsóm mégcsak lenne, hogy tárgyaljunk az ajánlatról. Hiszen pénzemet befektettem az ágyba. Amellett megejtő a környezet. Az aládúcok idővel kizöldelltek, a zöldterületi lakások viszont, ugyebár, némileg kapósak. Örvendezésem jeléül a plafonig ugrálok, hogy na végre egy döntés, ohne halogatás. Csakhogy okos ember nem ugrál. Mert lámcsak, hozzám is rögvest lelátogatott a fölöttünk lakó Vica néni, de nem ám a lépcsőn, hanem csak úgy direktbe, egy darab plafonnal körítve. Úgy szállt alá, amiképpen odafent ült a foteljében, és horgolva horkolt tovább.

Majdan padlómhoz csapódva kinyitotta a szemét, körülnézett, s meglátva engem, mellemnek rikácsolta a kérdést: – Maga hogy kerül ide? – Mondom neki, hogy én már negyven éve itt lakom, ebben a szobában, ő pedig feljebb valamivel, úgyhogy ő az, aki idekerült. Egyelőre mindnyájan a ház főbérlői vagyunk, de rövidesen ránk is fölvirrad, ha a ház addig kibírja, az öröklakás-tulajdonossá válás nagy napja. Íme a XXX. kerületi IKV-papír!

– Aha! Ezt beszéljük meg közösen! – ajánlotta bölcsen Vica néni. – Hány emelet jött itt össze magánál?

Mondom neki, hogy egyelőre csak ő és a horgolása, meg a fotelja a másodikról. De ha nekimegyek fékezhetetlen boldogságomban ennek a tartógerendának, amelyiken a lépcsőház egy része nyugszik, számíthatunk a harmadik és negyedik emeleti lakótársak csoportos részvételére is, feleségestől, előszobástul. E házat ugyanis utoljára Ferenc Jóska idején tatarozták, még szegény Vak Béla építette, attól annyi rajta a vakablak.

– Azt már nem! – toppantott fölhorkanva a lakóközösségünk által rögvest megszavazott romfelelős. Csinos hölgy ő, a ház *ombudswomenje,* magam is demokratikusan, alulról fölfelé választottam ki őt e tisztségre. – Ennyi lötyögő tégláért, fölágaskodó parkettalécért, törött tetőcserépért, hiányzó csatornáért, fokhiányos lépcsőért, hozzáadva a jövő évtől életbe lépő *kétkulacsos és ötputtonyos áfát,* ez drága!

A padlástérben lakik egy hajléktalan színész: fölütötte két tojását omlettnek és Vörösmartyt szentenciának:

– Töltsetek bort a rideg Kupába! Ezt az önkormányzatnak! – mutatta, karját behajtva. – Ha ugyan van még ló a kerületben!

ALFÖLDI IMRE

REPRIVATIZÁLÁS

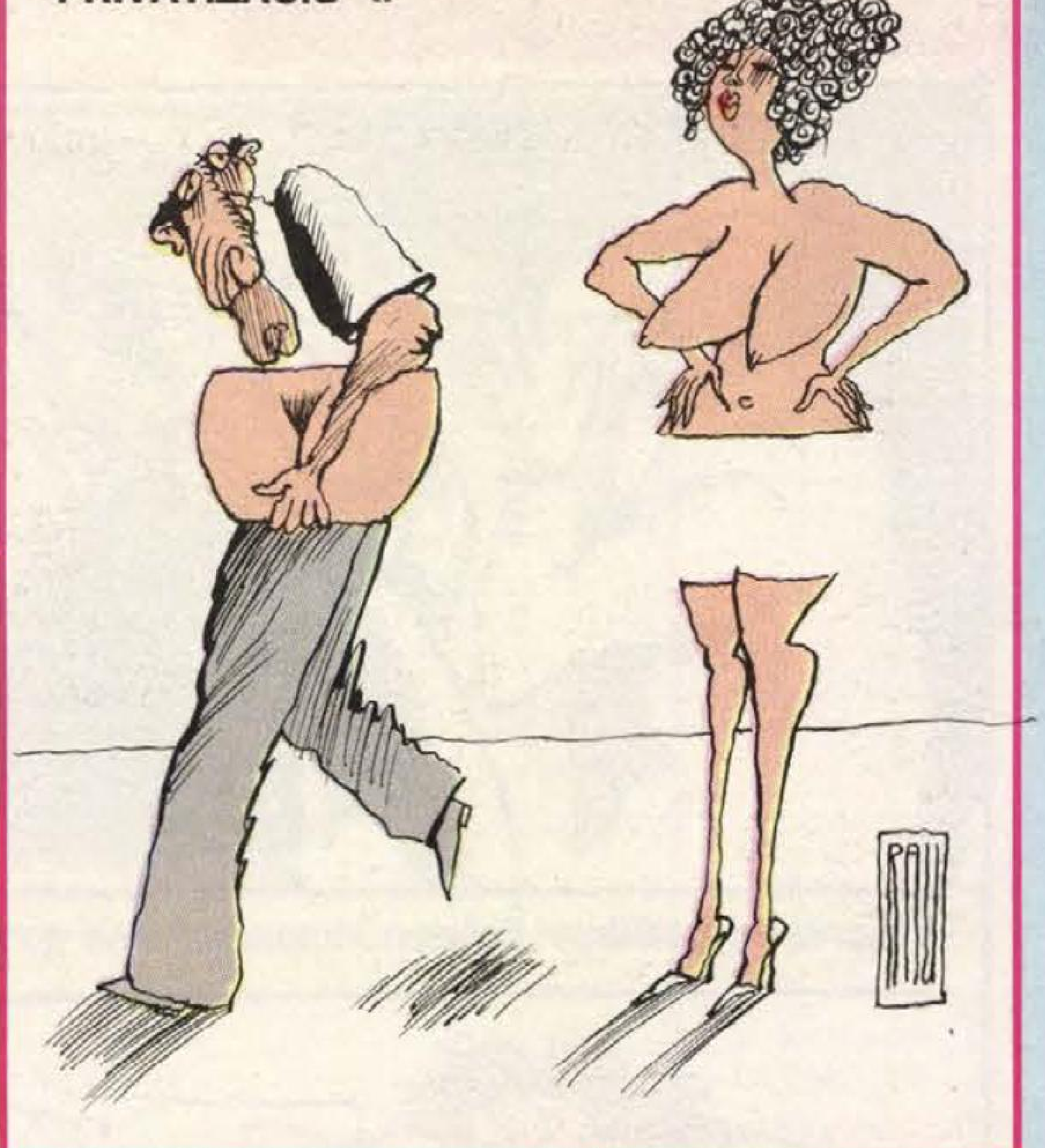
– Licitálni akarunk a volt kuplerájunkra...

Rendszerünk addig tökéletes, míg hibáinkat ki tudják javítani.

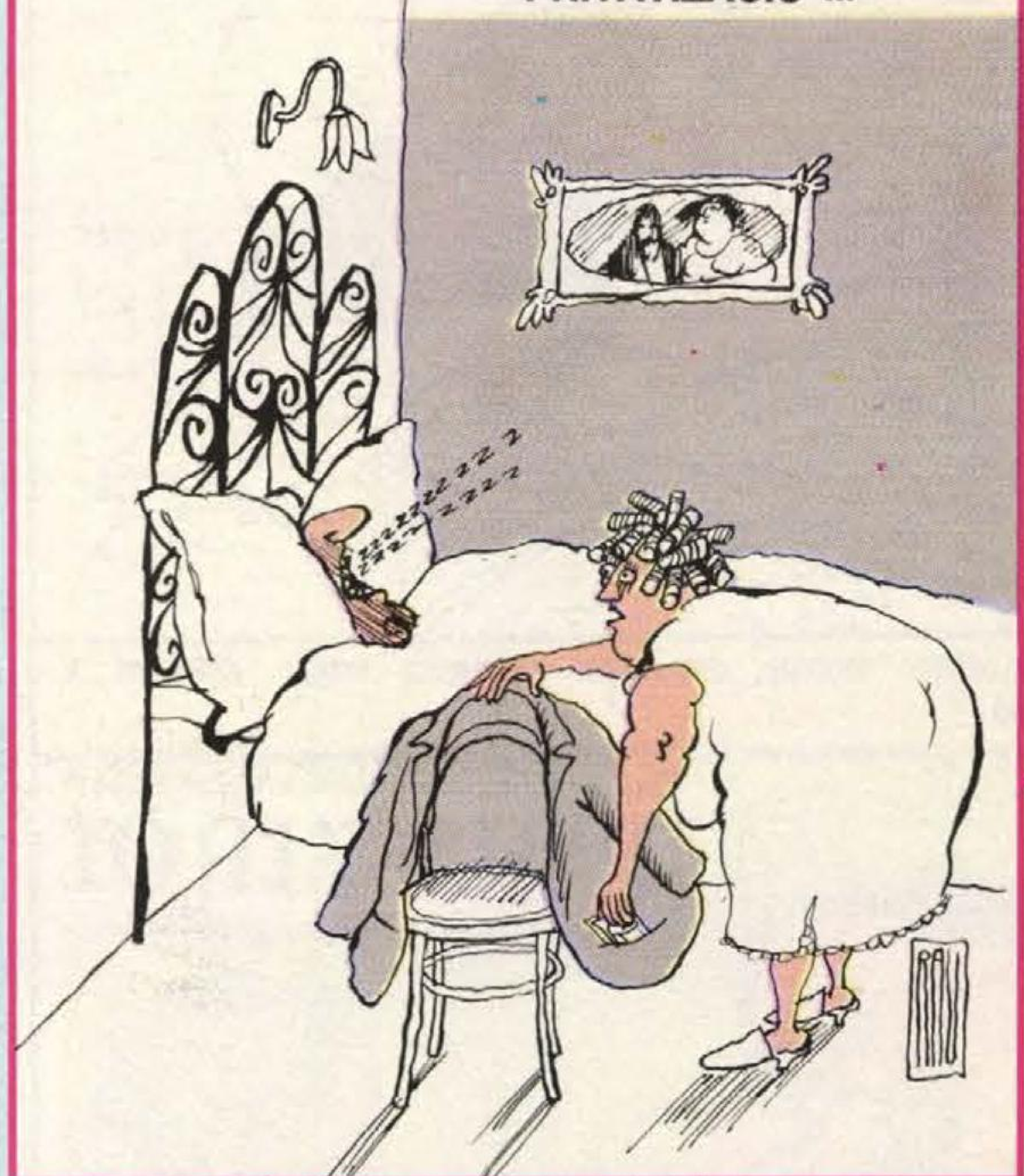
Göncz Árpád médiaügyben tárgyalt a pártokkal

FREKVENCIA HELYETT AUDIENCIA?

PRIVATIZÁCIÓ I.

PRIVATIZÁCIÓ II.

Nemzetünknek mindig az volt az egyik legnagyobb hibája, hogy vagy nem bízott magában, vagy elbízta magát. (Széchenyi István)

Elavult vízügyi szakkifejezés:

FOLYÓ KILOMÉTER

AEROFLOT-PRIVATIZÁCIÓ

– Vodkát és TU 144-est tessék!

November: vagyonbevallási és fogászati hónap. Mi a különbség?

SEMMI! MINTHA A FOGUNKAT HÚZNÁK...

GAZDASÁG

BÚCSÚ A PAPÍR TÍZESEKTŐL, HÚSZASOKTÓL

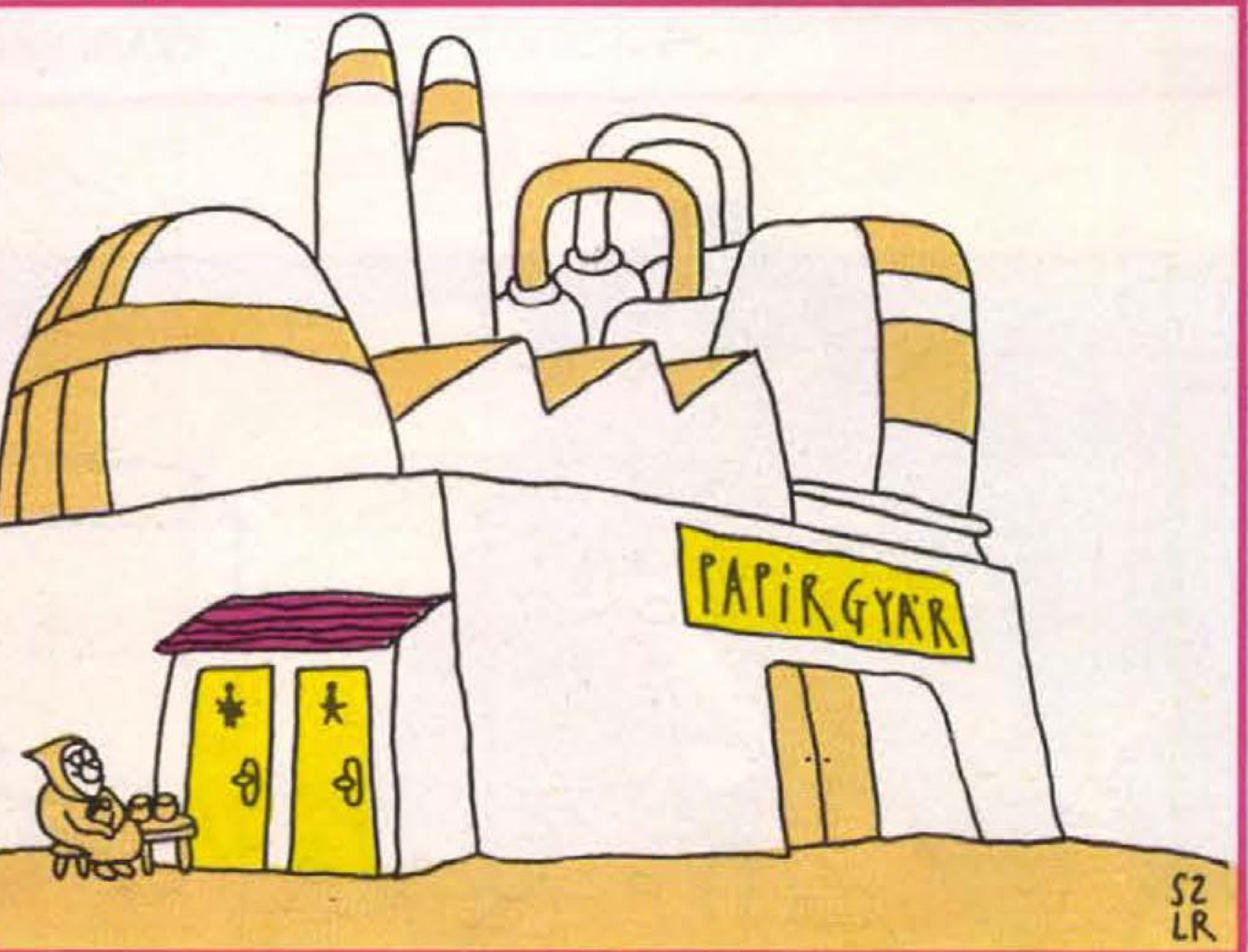
– A feleségem előrelátón, már hónapokkal ezelőtt bevonta az összes papírpénzemet!

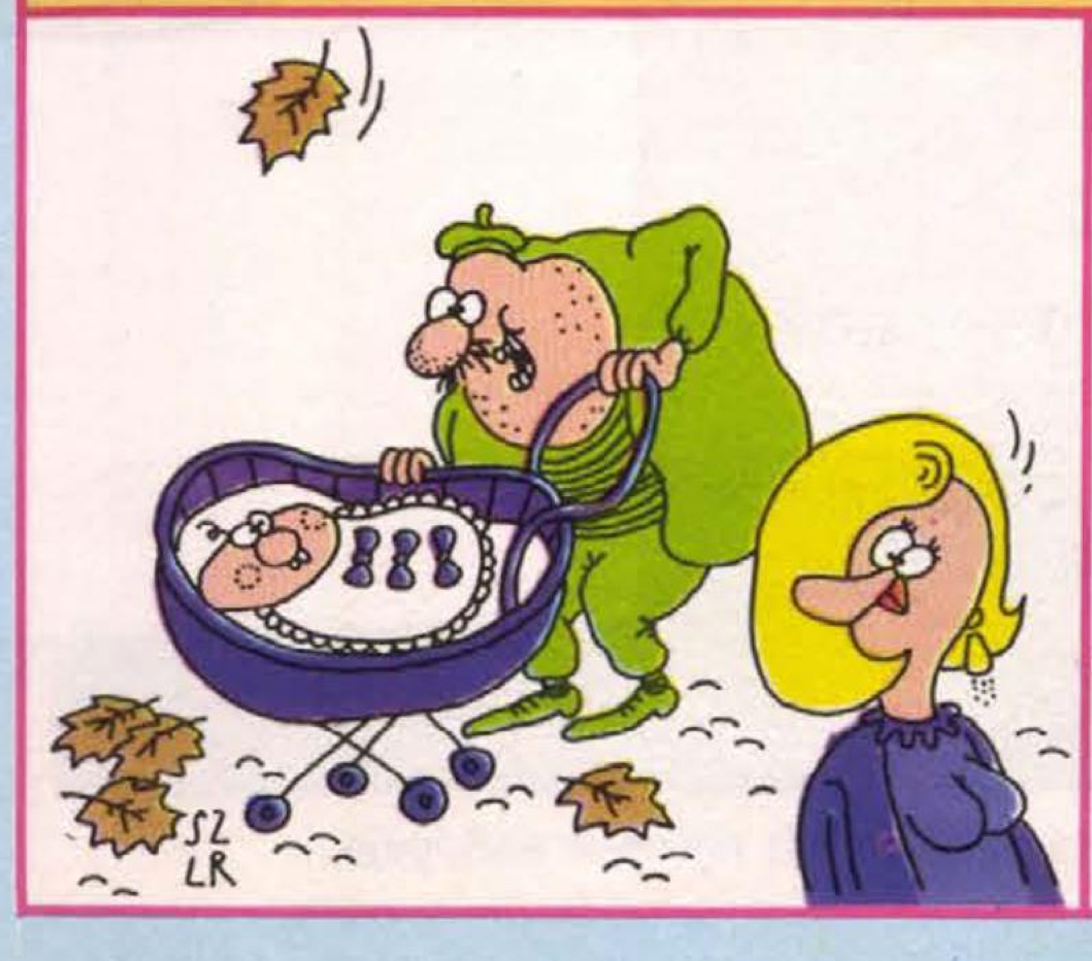
Ha már értéke nincs a pénznek, legalább súlya legyen...

– Szoktatom magam a fém tízes-húszasokhoz...

FEJLŐDŐ INFRA-STRUKTÚRA

– Te izé... figyelj már, kishaver!... Képzeld, Magyarországon 12 liter az egy főre jutó tisztaszesz-fogyasztás... Te... figyelj... Nekem adod a részedet?...

VÁROM, HOGY VISSZAHÍVJANAK

Immár sokadik alkalommal telefonon hívom a Hivatalt. A szerkesztőség megbízásából közérdekű kérdésről kell írnom, ezért az Illetékes Urat keresem. (Az Illetékes Úr lehet helyettes államtitkár, vezérigazgató, alpolgármester, fiókvezető, teremfelügyelő, versenybíró, teljesen mindegy. Lényeg, hogy ő az Illetékes!)

A készülék foglaltat jelez. Most, a tizenkettedik próbálkozáskor is. Aztán valaki beleszól, hogy küldjem a telefonhoz a boncmestert. Közben jelentkezik a Keravill, a Buváti, majd az anyatejbegyűjtő. Téves hívások hosszú sora után végre jó helyen csörög a készülék. Mondani sem kell, hogy az Illetékes Úr nincs a helyén. (A főhatóságnál tárgyal, külföldön van, avatásra, temetésre ment, munkaebédel a Gellértben, a fogát húzzák stb.) A válaszok száma: végtelen. Lényeg, hogy nem tudok beszélni vele. Ezért aztán a titkárnőnek, a telefonközpontosnak, az ügyintézőnek, a főmunkatársnak, a bérszámfejtőnek, a telefonnál ülő al- és főkorifeusnak, a hivatalsegédnek a lelkére kötöm, hogy kerestem az Illetékest.

A vonal túlsó végén végtelenül sajnálják, hogy nem tudják kapcsolni. Arra kérnek, adjam meg a telefonszámomat, hamarosan visszahívnak, ha előkerül Őfelsége. Így aztán órákig ülök a telefon mellett, várom, hogy visszahívjanak.

Nem hívnak. Eltelik egy óra, egy nap, egy hét, egy hónap, juszt sem hívnak. Pedig minden információt elmondtam magamról. Megadtam a szerkesztőség nevét, címét, telefonszámát, a születésem dátumát, a magasságomat, a mellbőségemet, a vércukorszintemet, elmondtam: hanyas cipőt viselek, kedvenc ételem a paprikás csirke nokedlivel, ateista létemre imádom a feleségemet, reumás vagyok és jobbkezes. Jó az étvágyam, valamikor ízlelgettem a Csurka-féle Kettes kolbászt, mára viszont vegetáriánus lettem, kedvenc költőm továbbra is József Attila, viszont a Fónayak közül csak a Mártát tisztelem és szeretem.

E szomorú élmények hatására javasolom, hogy az Illetékes Urak, a piacgazdasági helyzetre való tekintettel versenyeztessék az újságírókat. Ha egyszer nem mindenkit engednek be magukhoz, elbújnak, letagadják magukat, írjanak ki pályázatot, hogy ki kinek hajlandó nyilatkozni és milyen feltételek mellett.

Hiszen fölösleges időpocsékolás, ha gondol egyet az újságíró, és csak úgy, ukmukfukk odatelefonál, és fontos, országépítő munkájában zavarja az Illetékest. Új rendszerre van szükség. Az újságíró érdemelje ki, hogy szóba állnak vele. Versenyezzen, küzdjön meg a bejutásért. Legyen büszke, ha egyszer-egyszer fogadja őt a Hivatal Illetékes fura Ura!

Gondolom, lesz olyan Illetékes, akinél a telt keblű, miniszoknyás, intimbetétes, szexbombázó hölgy lesz a nyerő, kizárólag neki nyilatkozik, a többiek máris mehetnek zuhanyozni. Akad majd Illetékes, aki csak a reggeli teniszparti után fogad, de akkor is csak a jogi doktorátussal rendelkezők mehetnek be hozzá. Elképzelek olyan helyzetet is, hogy az Illetékes előszobájában bemelegítésként néhány exponenciális egyenletet kell megoldaniuk a versenyeztetett újságíróknak. Az megy be hozzá, akinek a dolgozata hibátlan. Holtverseny esetén snóblival döntenek. Azokat, akik elégtelen dolgozatot írtak, a MUOSZ és a MUK hétvégeken díjtalanul korrepetálja.

Lehetséges olyan variáció is – ez igen gazdaságos! –, hogy a pályázaton nyertes újságíróknak hetente egyszer az egyik Főilletékes eligazítást tart, mondjuk a Vérmezőn. Mindent elmond, és akkor nem kell egyik Hivatalból a másikba futkározni, kilincselni. A vidéki lapok munkatársait a megyeszékhelyek piacterein igazítják el.

Addig is, amíg ez a pályázati rendszer beindul, immár sokadik alkalommal hívom a Hivatalt, az Illetékes Urat keresem. Őszemélyisége lehet pártalelnök, főcsoportfőnök, polgármester, temetésszervező, teljesen mindegy. Lényeg, hogy tőle akarok információt kérni. A Hivatalban közlik, hogy az Illetékes nincs bent. Arra kérnek, adjam meg a telefonszámomat, ha Őfelsége előkerül, visszahívnak. Így aztán órák, napok, hetek, hónapok óta itt ülök a készülék mellett és izgatottan várom, hogy visszahívjanak.

KISS GYÖRGY MIHÁLY

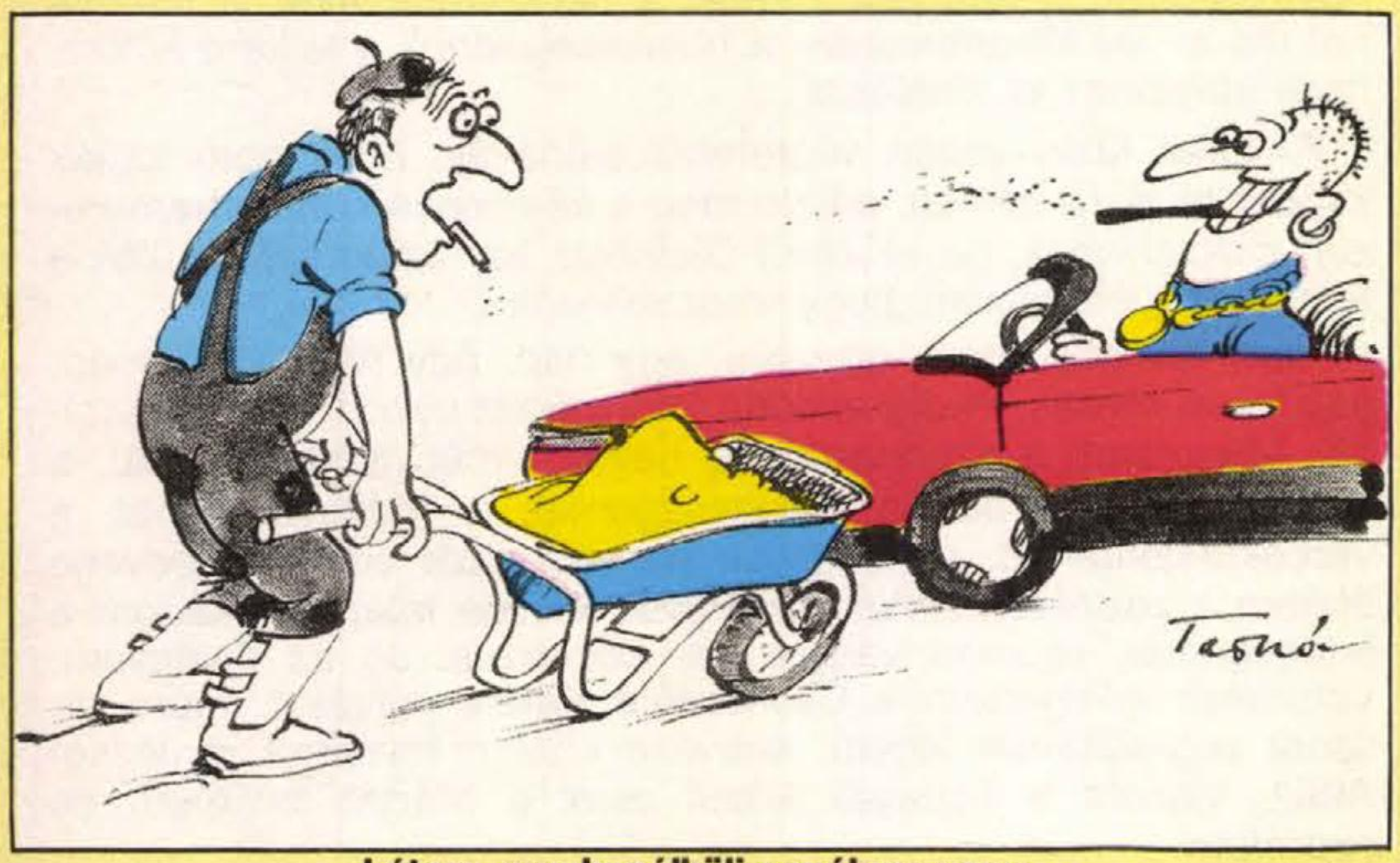
ÁTLAGKERESETEK

– Átlagban 15-20 üres üveget keresek, de sajnos ennél jóval kevesebbet találok!...

– Nem kell bántani, perceken belül megöli az unalom!

– Látom, munkanélküli segélyen vagy...

IN(TIM)VÁZIÓ

A Cs. család nálunk szállt meg néhány napra. Átutazóban voltak, készségesen hívtuk meg őket, négy szobából kettő az övék, érezzék magukat otthon.

Cs. alacsony termetű férfiú, a felesége, Lojzika kissé molett asszonyka. Két hosszú süldő lányukkal érkeztek, akik mintha nem is az övék lennének, hanem valakitől átvették volna őket: Klárit és Sárit.

Ettől a naptól kezdve furcsa szorongás vett rajtam erőt. A lakás pillanatok alatt megtelt száradó bugyikkal. A fürdőszobában volt a legtöbb: a szárítózsinóron, a fűtőtesten, a kád szélén, a törülközőtartón hemzsegtek a bugyik. De az erkélyre kifeszített dróton is bugyik lógtak. Bugyik száradtak az előszoba kilincsén, a tusolófülkében, a beugróban, a konyhában a kályha fölött és a spájzban.

Voltak piros, rózsaszín, narancsszínű, kék, zöld, sárga, fehér bugyik, csipkések, tenyérnyiek, nagyobbacskák, pántlikaszerűek, áttetszők és feketék – mindenféle színűek és formájúak.

Tétován jártam-keltem a házban. Az volt az érzésem, hogy zavarom a bugyikat, hogy amikor belépek a fürdőbe sikoltozni fognak és összehúzzák magukat. Kapkodtam a fejemet, nem akartam odanézni, látni őket, de akármerre néztem mindenütt volt bugyi, úgyhogy a szemem is tele lett bugyival.

Négy nap múlva elment a Cs. család. Összeszedték a bugyikat, a bőröndjeiket és továbbutaztak.

Olyan szomorú és üres lett a ház. Semmi hangulat. A fürdőben egy hosszú jégergatya lógott árván.

KVÁRI SINKÓ ZOLTÁN

A zenei világnapon:
NANÁ, HOGY MEGINT MI KAPTUK A BŐGŐSZÓLAMOT!

CSALÁDI KÖR

A nyolcéves kisklapec egy füzetet szorongatva csoszogott be a nagyszobába.

– Apu, holnapra meg kell írnom egy fogalmazást. Segítesz?

– Jaj, láthatod, hogy nem érek rá, rengeteg munkám van. Szólj a Csipet Csapatnak, azok jönnek, ha gond van.

– Most nem tudnak jönni, mert belepottyantak a szecskavágóba és Cifet Cafat lett belőlük.

– Akkor hívd az Atom Antit!

– Ő sem tud jönni. A Kati néni tegnap préselte fel a faliújságra. Na, segíts már! Én nem tudom megírni egyedül. Hogy kezdjem el?

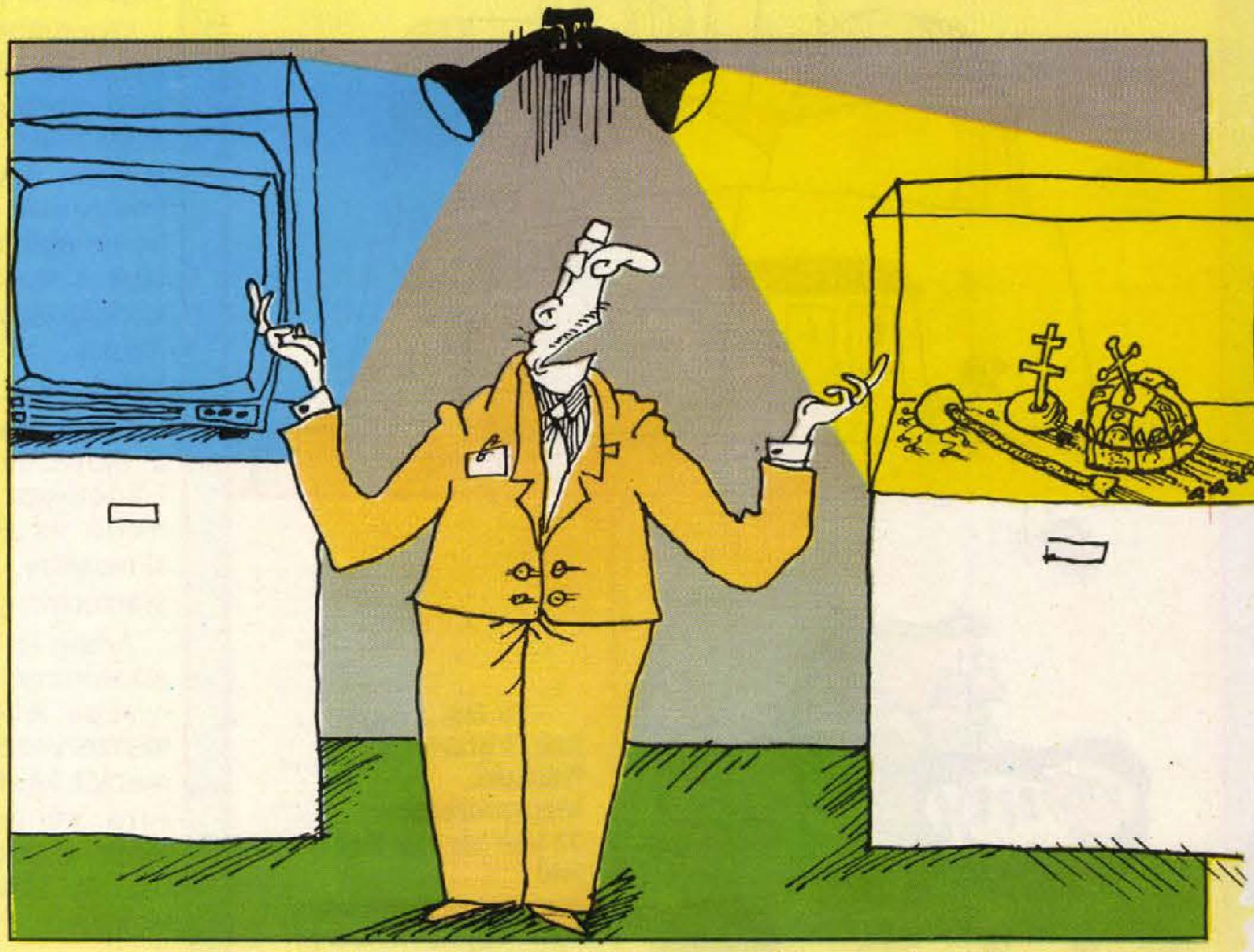
– Nézd meg az Ifjú Mormoták Kézikönyvében. Abban helyesírási útmutató is van.

– De apu! Te is tudod, hogy a Tankönyvkiadó csak januárban tudja megjelentetni a könyvet. Na, segíts már – nyafogott tovább a gyerek.

– Hányszor mondjam, hogy nem érek rá! Próbáld csak megírni egyedül!

A gyerek csalódottan visszacsoszogott a szobájába, kinyitotta a füzetet, és girbegurba betűkkel felírta a megadott címet: „Példaképem."

SZŰCS JÓZSEF

– S íme, itt látható a magyarok két legfontosabb nemzeti ereklyéje...

KÖRMENDI JÁNOS:

HEJ, AZOK A MAJMOK!...

(Egy tudományos kísérlet története)

A kiotói Csugura házaspár, e két kiváló zoológus, nem kis riadalommal konstatálta, hogy a gondjaira bízott gyönyö- rű hím gorilla súlyos depresszióba esett. Megállapították, a lelki összeomlás oka: a magány.

Az anyagi gondokkal küzdő kiotói Állatkert vezetőségét sikerült rávenniök, hogy szerezzenek be egy gorilla hölgyet védencük társául.

Hamarosan megérkezett Ruandából a fiatal, erőteljes nőstény. Közös ketrecükben azonnal megbarátkoztak a nemes állatok. Szoros kapcsolatuk, mely mohó kurkászás- ban mutatkozott meg, kecsegtetett, hogy a gorillaállomány szaporodni fog.

Ám az örvendetes családi esemény késlekedett... A tudós házaspár a szakirodalomból ismert pharmakológiai ajzószereket is bevetette, de ezek sem hozták meg az óhajtott gyümölcsöt.

A már-már reményt veszített Csuguraék figyelmét felkel- tette egy amerikai hírmagazin közleménye, mely szerint G. L. McWood, Utah-beli zoológus akként serkentette nem- zésre állatait, hogy a ketrecbe állított tv-monitoron erotikus filmeket vetített számukra. Igaz, a kísérlet vízilovakkal történt, de Csuguraék feltételezték, hogy e módszer az emberszabásúaknál is beválik.

Elkezdték tehát a szexuál-vizuál terápiát. Kezdetben szoli- dan pikáns filmekkel próbálkoztak, („Emmanuelle", „Ágyak és vágyak"), de a majmok a fülük botját sem mozdították, ezért áttértek a bátrabb filmalkotásokra, („Hu- szárvirtus"), végül a kőkemény pornóra, („Nősténykan- dúr", „A hölgy és a szamara...") című filmek terápikus bemutatására.

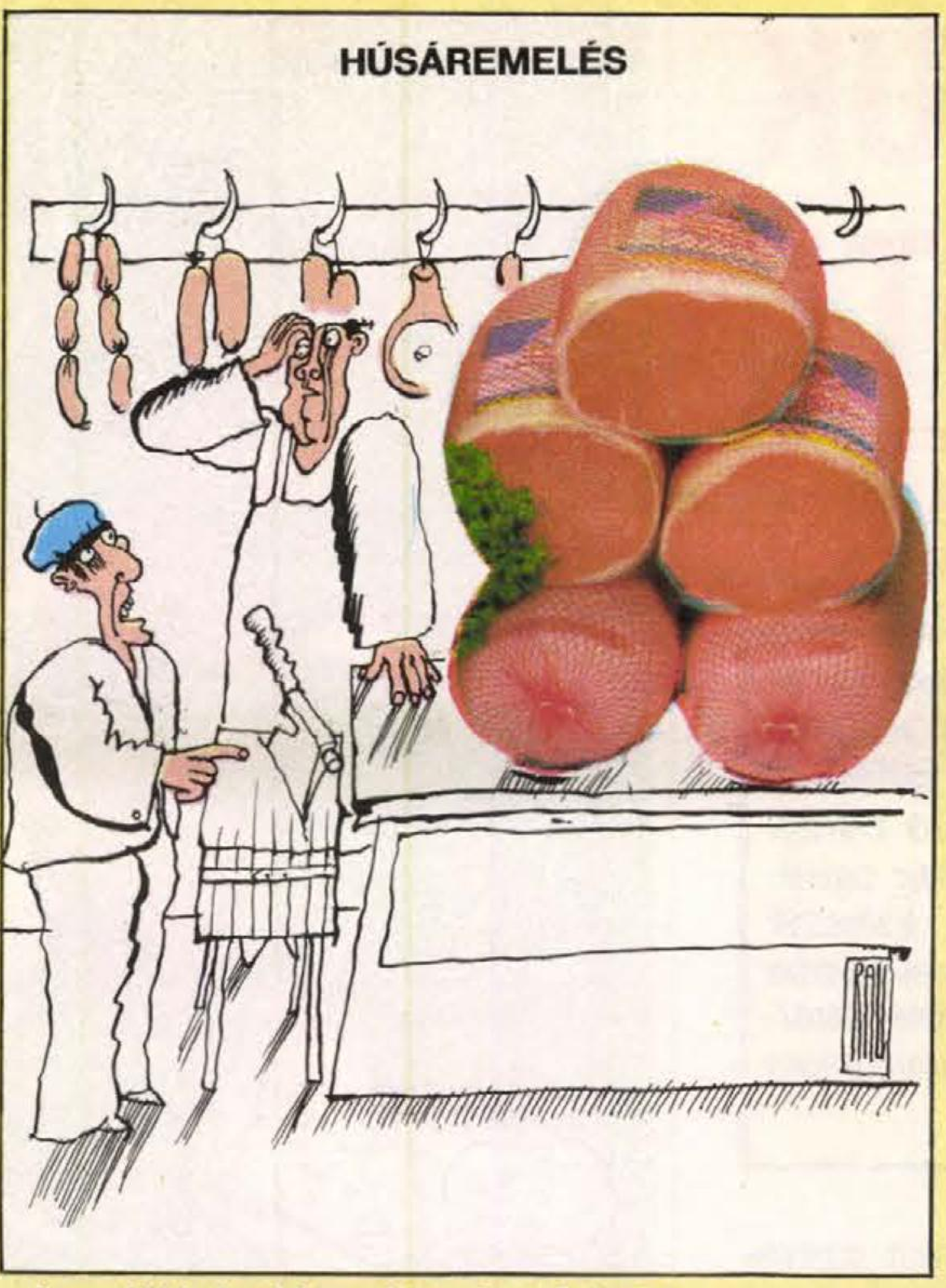
A jámbor állatok lebilincselve meredtek a képernyőre... A Csugura házaspár, e két kiváló zoológus, tudóshoz méltó rendszerességgel eszközölte észleleteit, elemezte a filmek hatását s készítette jegyzeteit egy tervbe vett hézagpótló, tudományos disszertáció céljára.

A szakmai közvélemény izgatottan várta a híreket a gorillaház felől. Ám tudósaink hallgatásba burkolództak.

Teltek-múltak a hónapok, majd március 20-án az AFP világgá repítette a hírt, hogy a kísérlet pozitív eredménnyel zárult:

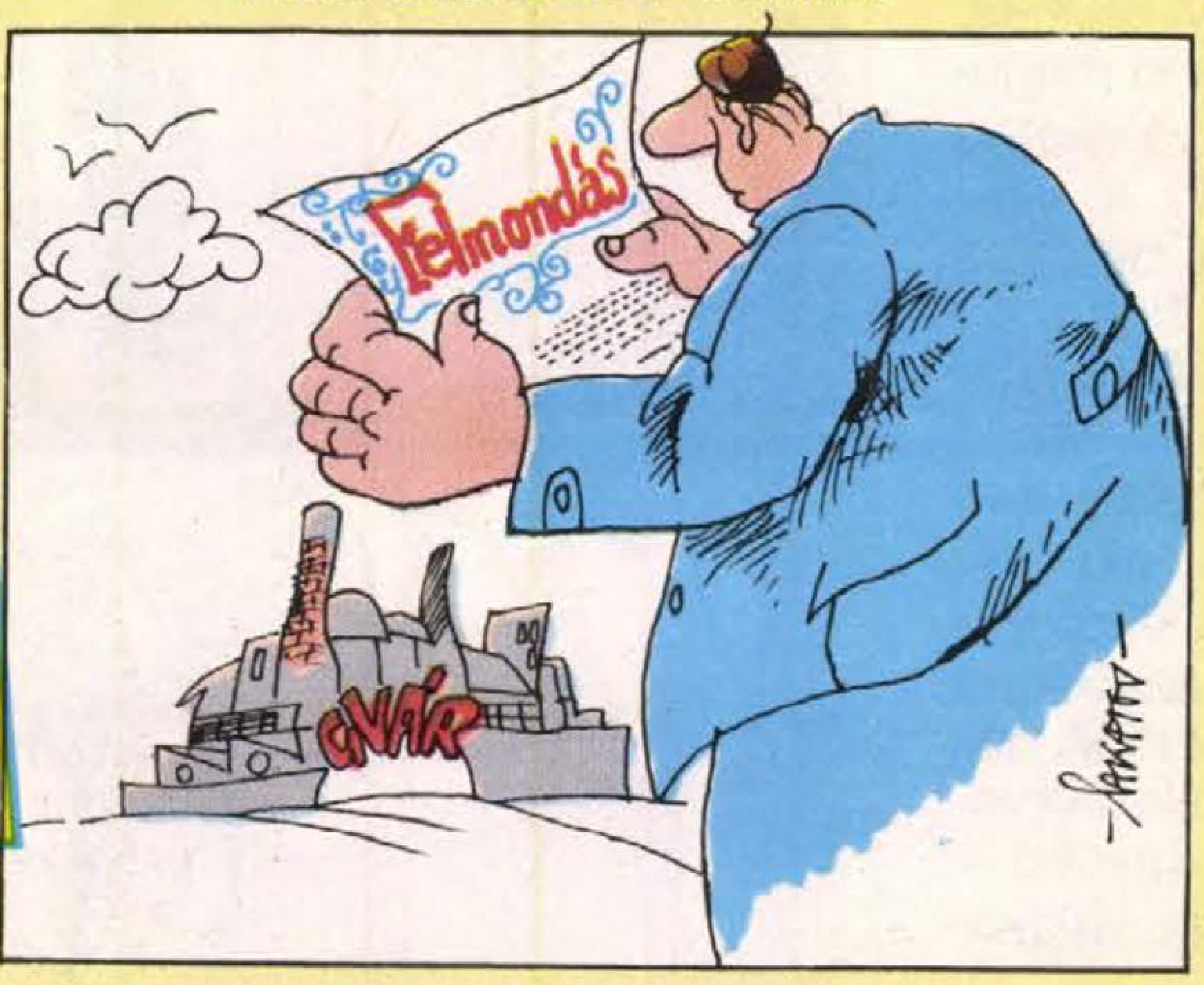
A Csugura házaspárnak egészséges fiúgyermeke szüle- tett!...

HÚSÁREMELÉS

– Legalább hadd nyaljam le a bárdot...

ELBOCSÁTÓ SZÉP ÜZENET

SZILÁNKOK

FURCSA

– Van egy Trabantom és egy Mercedesem, de mindig összetévesztem őket, mert mind a kettő fehér.

*

NŐBOLOND

– Egy gyönyörű szélhámosnő kicsalta az összes pénzem. Most gyűjtök, hogy megint becsaphasson.

*

ABSZOLÚT TUDATLANSÁG

– Kérek egy kiló marhahúst, de tud tíz forintból visszaadni?

*

HIGIÉNIA

– Mariska néni, törölgesse le a port a szendvicsekről.

*

CINIZMUS

A tehetségtelenség önmagában kevés. Egy kis szerencse is kell az érvényesüléshez.

*

KOCSMÁBAN

– Aki be akar rúgni, igyekezzen. Tíz perc múlva zárunk!

*

NEHÉZ SZAKMA

– Nézze át a régi élclapokat és hozzon holnapra egy pár új viccet – mondta a szerkesztő a humoristának.

*

HELYZETJELENTÉS

Géza könnyelmű fráter, de nincs neki miből.

*

IGÉNYES BETEG

– Doktor úr, nekem ne nyugtatót írjon fel, hanem rendezze úgy a körülményeimet, hogy ne kelljen nyugtatóval élnem.

*

BÜFÉ

– Itt van egy kiló téliszalámi. Csináljon belőle tízezer szendvicset.

*

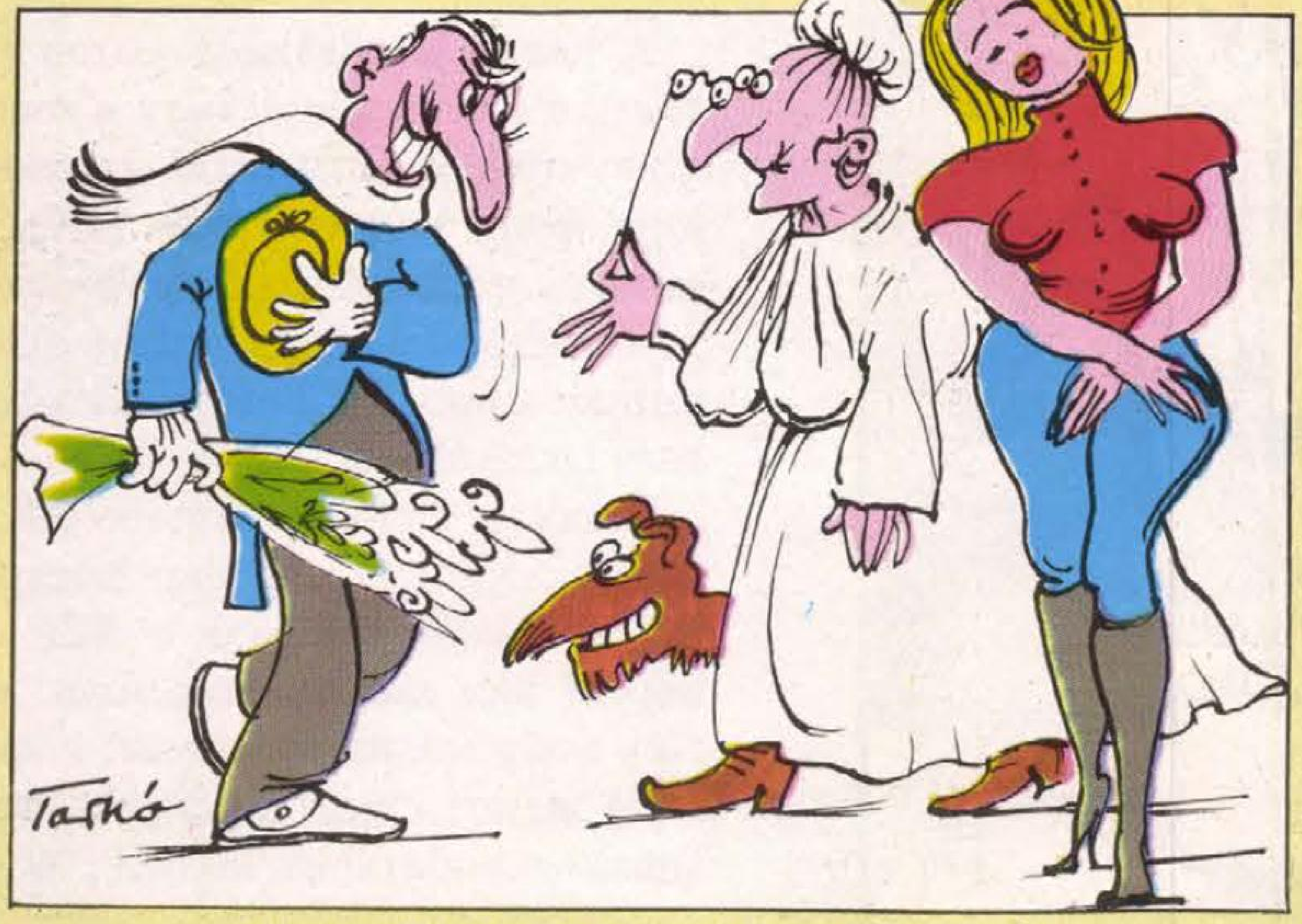
EGY FÉRJ PANASZA

– A feleségemet a kedves mosolyáért vettem el, ám amióta házasok vagyunk, sohasem mosolyog.

GALAMBOS SZILVESZTER

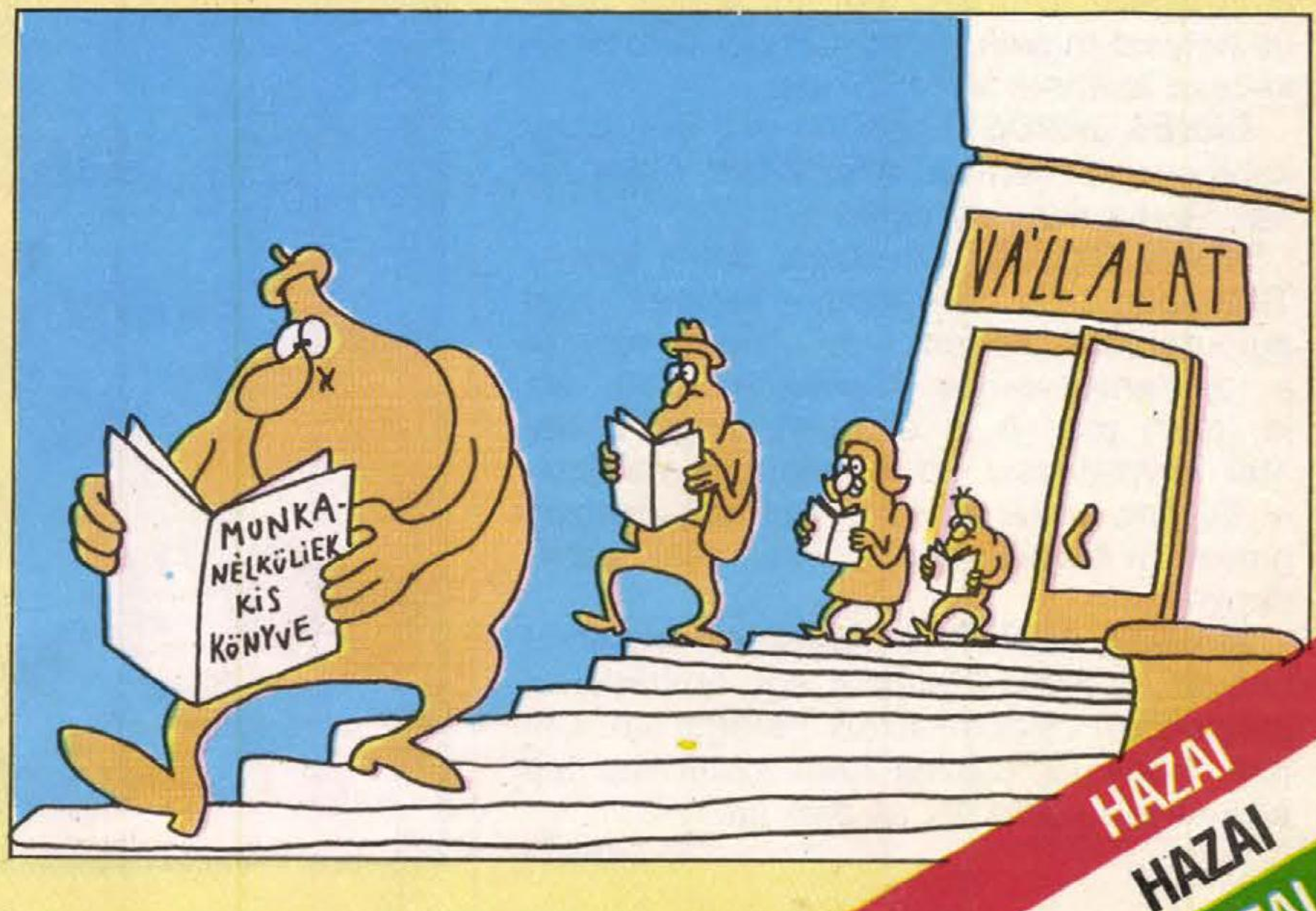
El kell számolnunk a múltunkkal
JARUZELSKI AZ ÜGYÉSZSÉGEN,
GORBACSOV A BÍRÓSÁG ELŐTT,
GRÓSZ A HÓCIPŐBEN...

PROFI SZÉLHÁMOS

– Kezeit csókolom! Kotányi Bogumil vagyok...

OLVASÓ NÉPÉRT MOZGALOM

HAZAI HAZAI HAZAI

SZERESSÜK EGYMÁST, GYEREKEK!

(Kedves olvasóink! Irulva-pirulva bár, de be kell vallanunk önöknek, hogy innen a Ludas Matyi szerkesztőségéből szemlélve a parlamenti eseményeket nekünk úgy tűnik, mintha országgyűlési képviselőink napról napra jobban szeretnék egymást. Észrevettük, hogy a kulisszák mögött, mint őszi eső után a bolondgomba szaporodnak-szövődnek az újabb és újabb barátságok. Néhány képviselőt sikerült mikrofonvégre kapnunk – a szeretet jegyében...)

KÓNYA IMRE: Én sok mindenkit szeretek, de Orbán Viktort különösen. Különösen akkor, ha nem beszél vissza nekem!

ORBÁN VIKTOR: Az a nagy marha igazság, hogy mi nagyon szeretjük az MDF-et, mert olyan szép zavarosan fejezik ki magukat. És olykor még a saját borotvájukat is kölcsönadják! Vág is az eszünk. A fideszünk!... Remélem, ők is csípnek bennünket. Legalább egy picsurkát...

TORGYÁN JÓZSEF: Legyen szabad közbevágnom, mert már nem bírom tovább... Mindenkit szeretek, aki végérvényesen szakított a bolsevizmussal, és aki velem együtt követeli, hogy állítsák vissza a 47-es villamos megállóit! Nem szabadna bevallanom, mert árt a hírnevemnek, de lelkem legmélyén még a volt munkásőrvezetőket is szeretem, és – mint ügyvéd – szívesen védeném őket a bírósági tárgyalásukon.

BÁNFFY GYÖRGY: Szeretem azokat, akik az anyanyelvemen szólalnak meg, pláne ha ráadásul magyarok! Legszívesebben valamennyi képviselőtársamnak átnyújtanék egy-egy napirend előtti Kazinczy-díjat. Magamnak kettőt. Hiszen – minek is tagadnám, tagadnók, dagadnók, dagadnék – azért legeslegeslegjobban a saját hangomat szeretem...

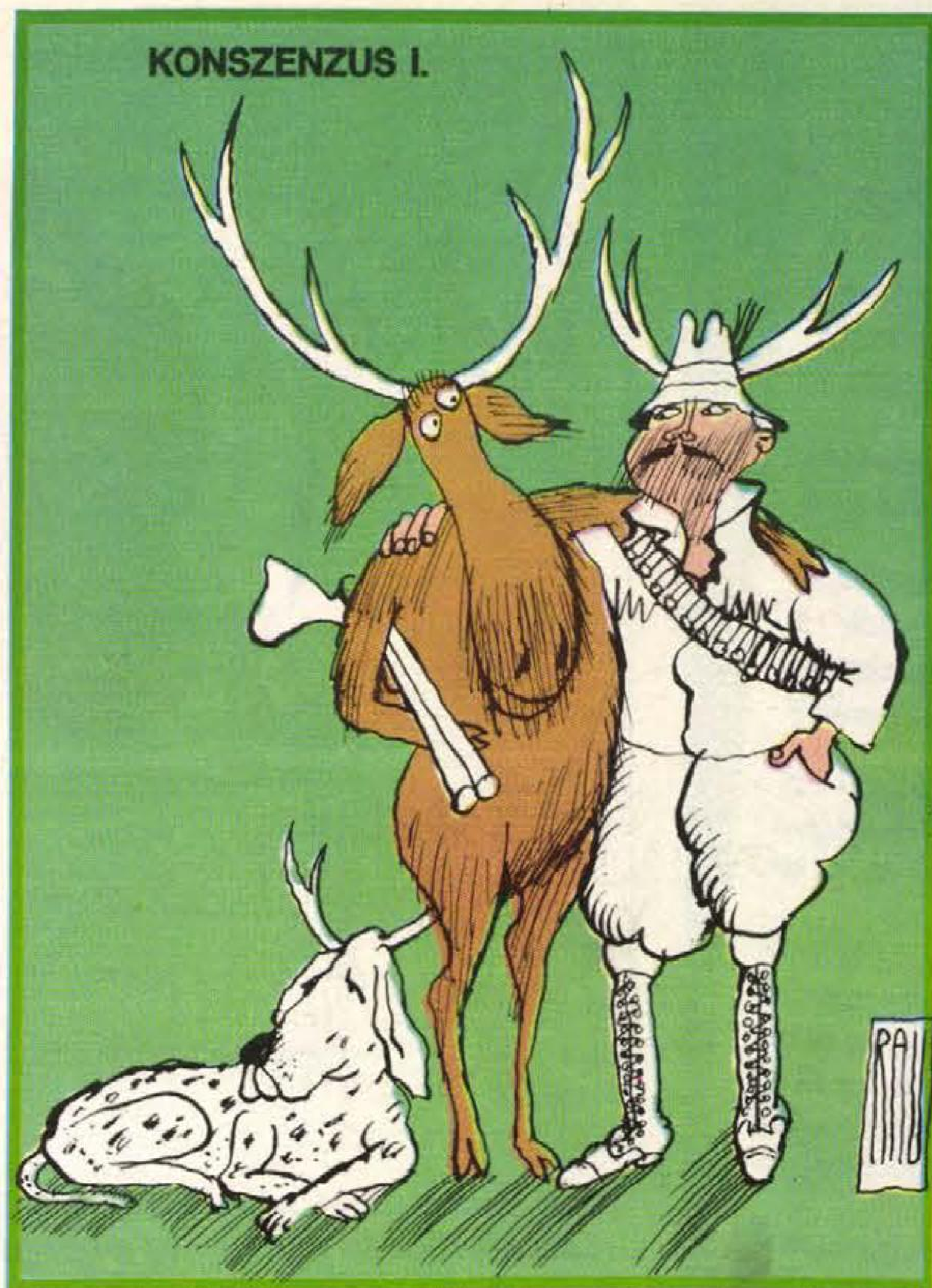
HÁMORI CSABA: Fonnyadjon el a szavazógombom, mégis beh' szívesen örökbefogadnám a Fodor Gábort! Hej-haj, milyen jó KISZ-titkárt faraghattunk volna belőle annak idején... Bezzeg ma már magam is belépnék a FIDESZ-be, ám ahhoz, hogy ott helyem legyen, előbb a Fodor Gábornak kellene átlépnie az MSZP-be.

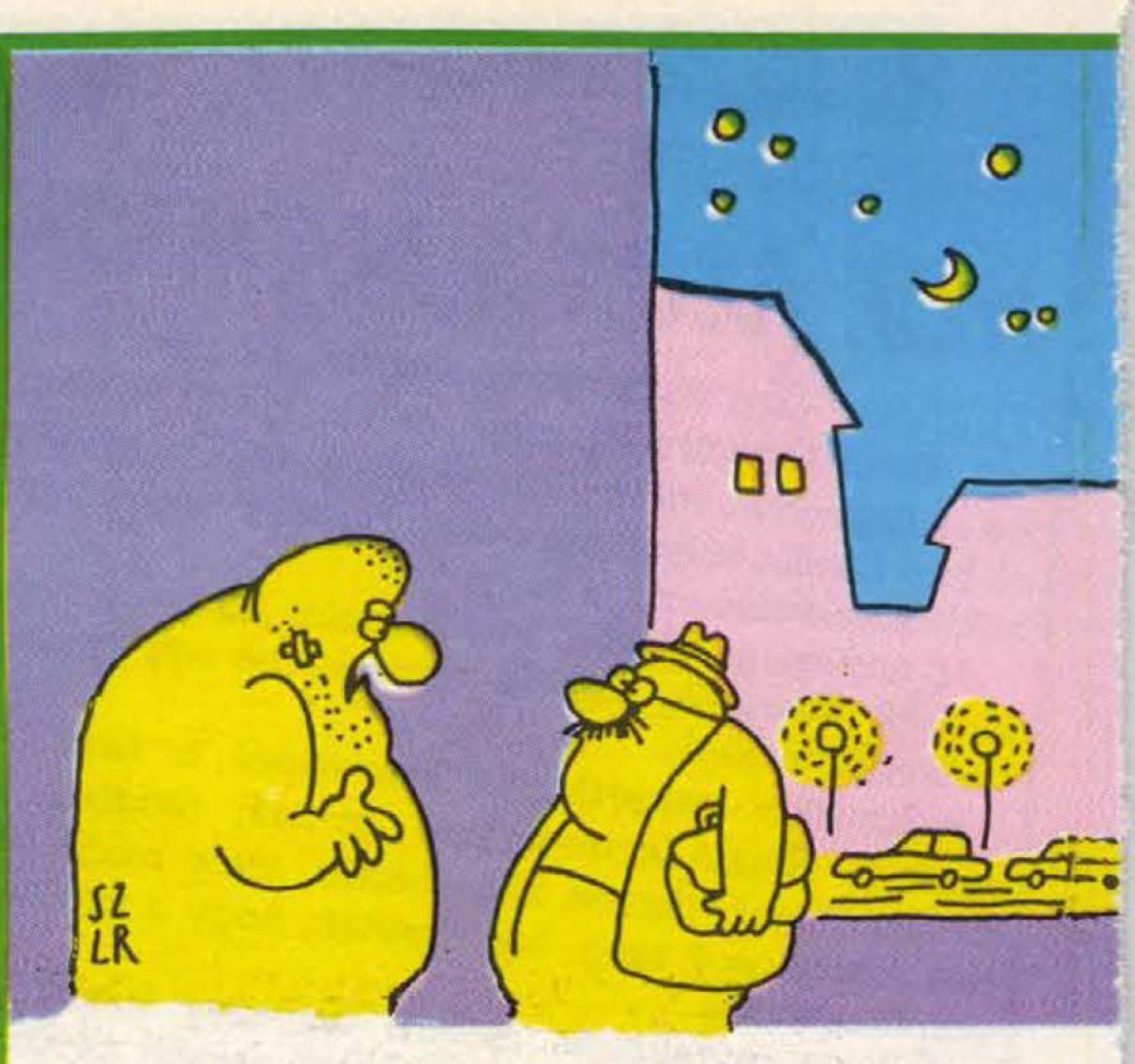
DÉNES JÁNOS: Leghőbb vágyam, hogy keblemre öleljem az ellenzéket! Akasszanak fel, ha nem így van!

HORN GYULA: Követségi sofőr legyek Tiranában, de bevallom: tegnap éjjel autogramot kértem a Jeszenszkytől a gyűjteményembe. Szívesen adott. Na ja, mert már ő is elismeri, hogy a német egyesítéssel én kezdtem el átrajzolni Európa térképét. Igaz, ezt az „átrajzolgatást" a többiek azóta sem tudják abbahagyni...

MACZÓ ÁGNES: A képviselőtársaimat nagyon, a Kurír Elefántot egy bolhányival mégjobban csípem! Értük haragszom. Célom, hogy az összes honi szatírikus lap elismerje: a pruszlik az ikes ige!

(ALT)

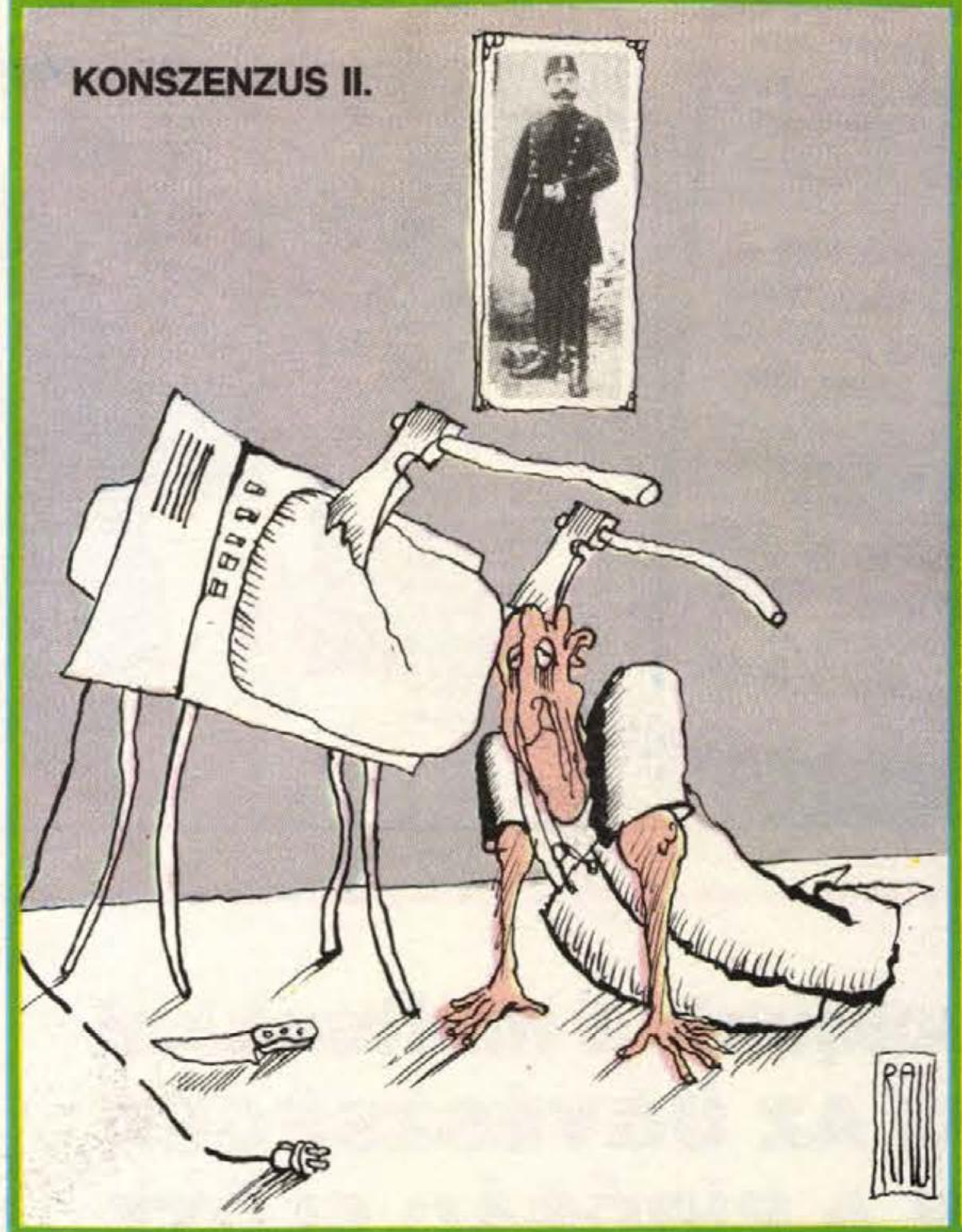

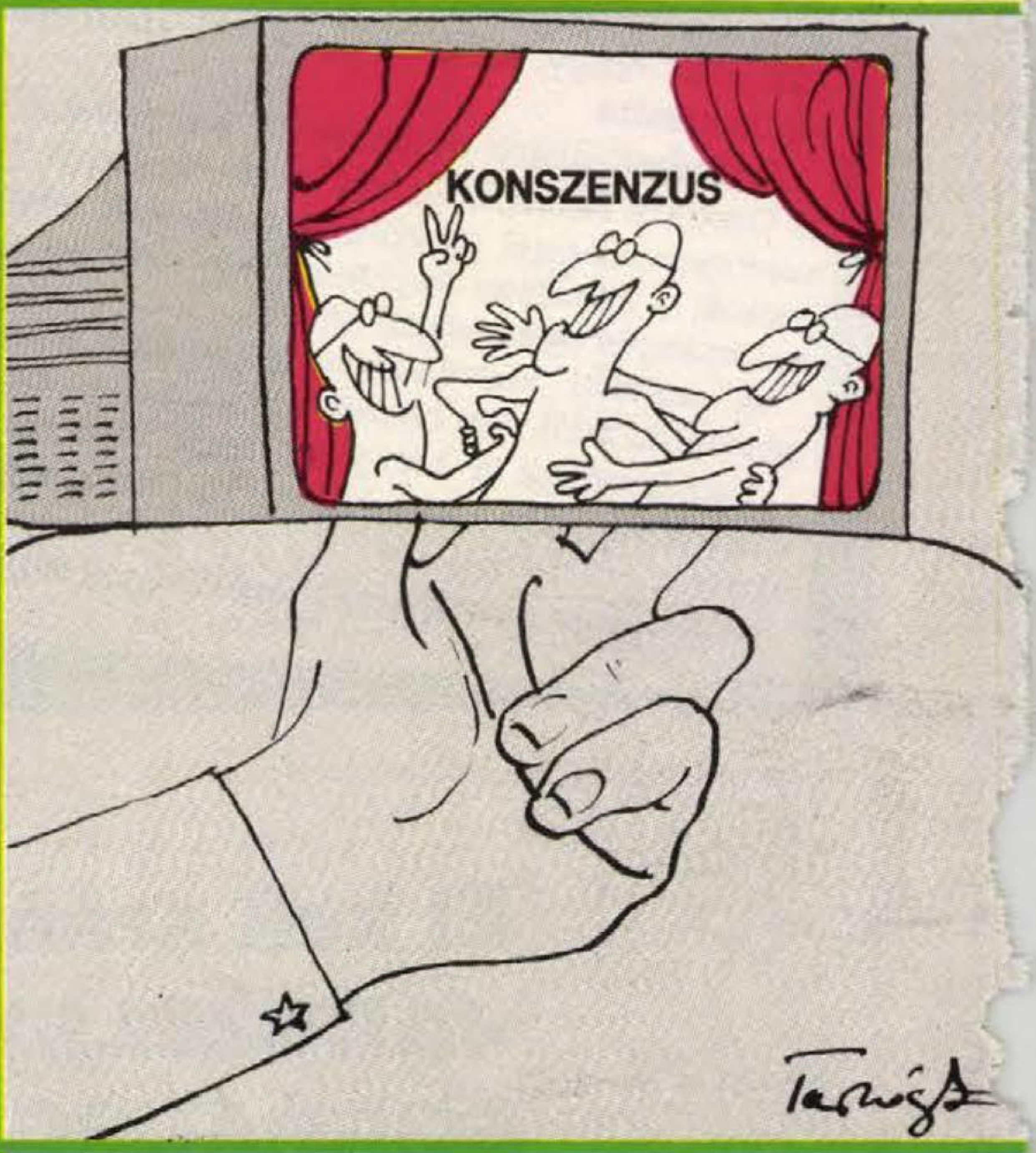

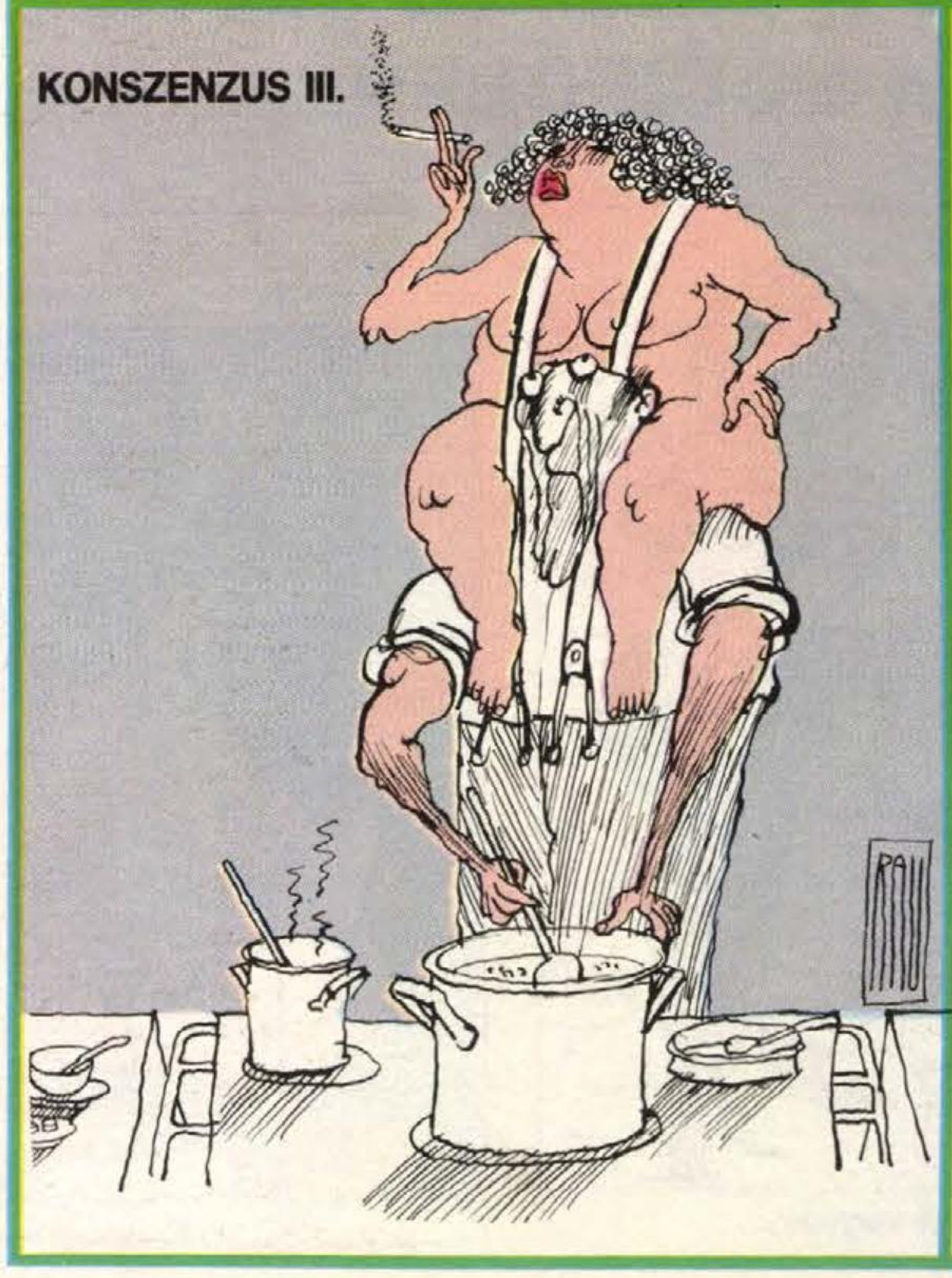
– Nézze... Próbáljunk meg konszenzusra jutni... maga lemond a pénztárcájáról, én meg lemondok egy baromi nagy pofonról...

MI A MAGYAR?

...halandó, lélek, anya szülte, valaki, férfi, legény, fiú, nő, kisasszony, leány, öreg, fiatal, egyén, személyiség, polgár, Ember.

NEMZ

A háttér legtöbbször barna (ritkák zöld), s a napszaktól vagy a megvilá gően csillog. Most arról az esetről lünk, hogy használat után hova kerül szemétkosárba, útszéli sáros vagy por mert akkor minden esetben elkoszol formán a művészi befogadás készsége lisra redukálódik.

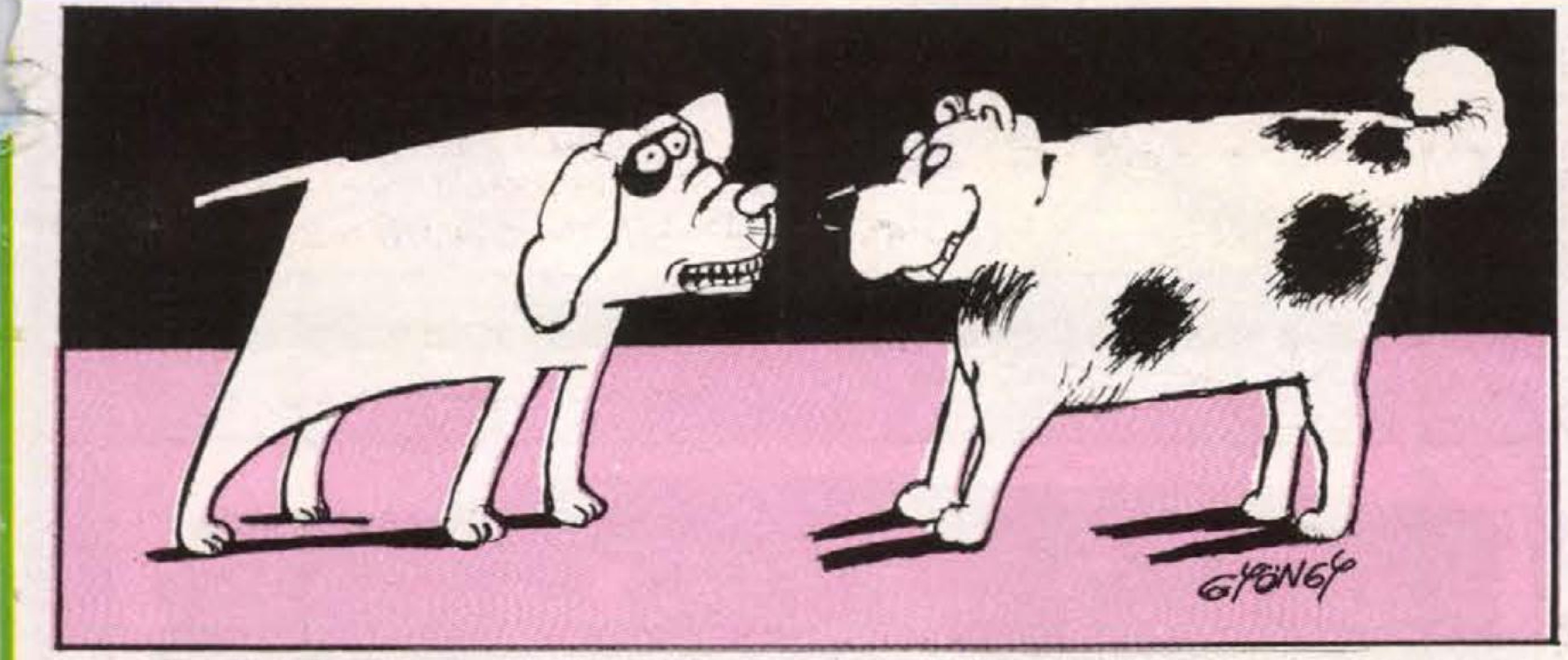
Ebből a háttérből emelkedik ki fehér szegéllyel. Az alap közepétől ra és fölfelé található a KÉP (a M képről van szó, pontosabban: enne ról), mely fekete nyomással készült. a jól ismert hajzat és bajusz, valam látható ruhadarabok, feketék, az arc

KERESSÜK A KONSZENZUST

KI A MAGYAR?

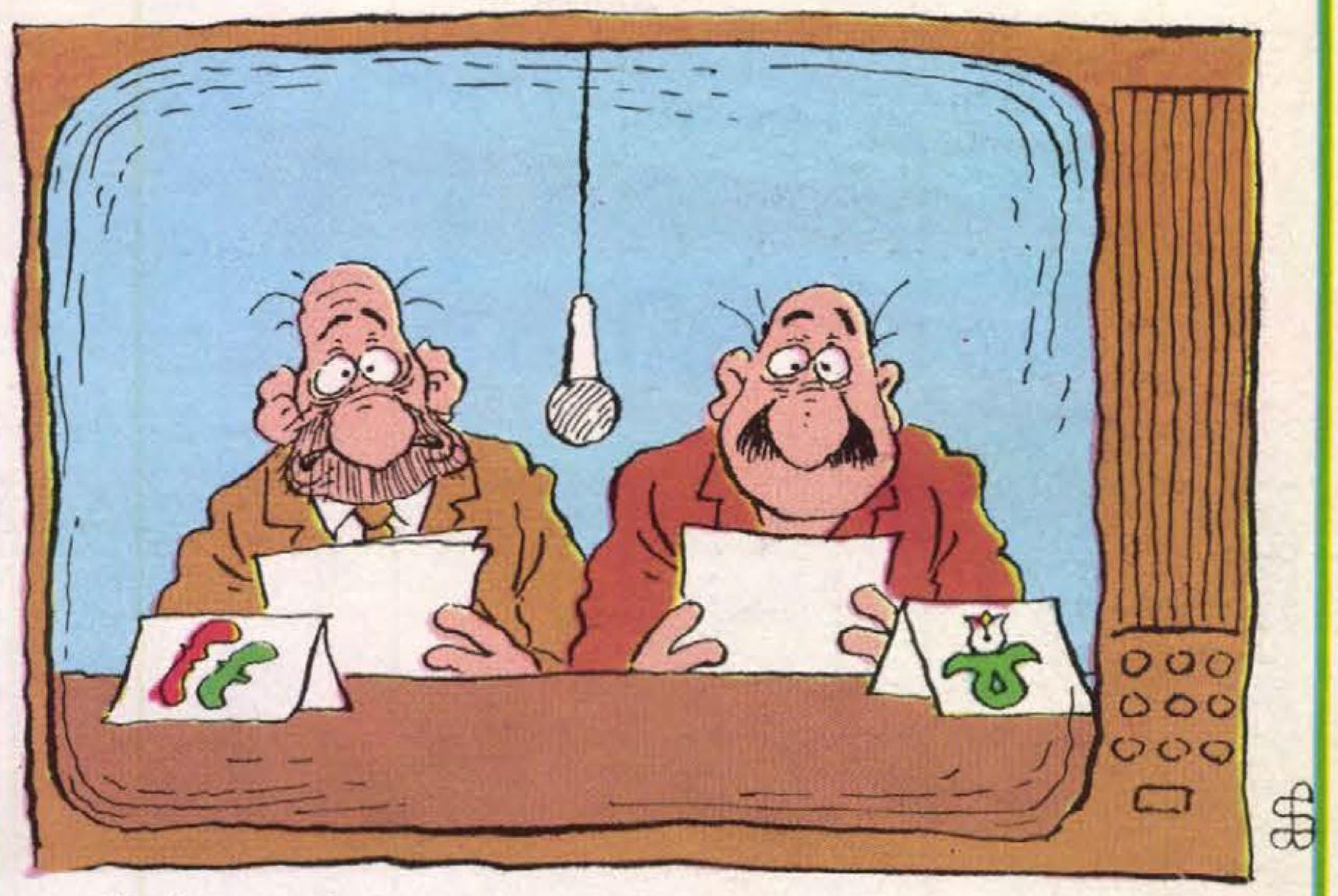
...Huba, Töhötöm, Szent István, IV. Béla, Szilágyi Erzsébet, Janus Pannonius, Bakfark Bálint, Zrínyi Ilona, Thököly Imre, Fazola Henrik, Csokonai Vitéz Mihály, Bólyai János, Kafka Margit, Bajor Gizi, Gulácsy Lajos, Karinthy Frigyes, Hauser Arnold, Petschauer Attila, Göncz Árpád *és* Antall József, továbbá...

Még sokan mások.

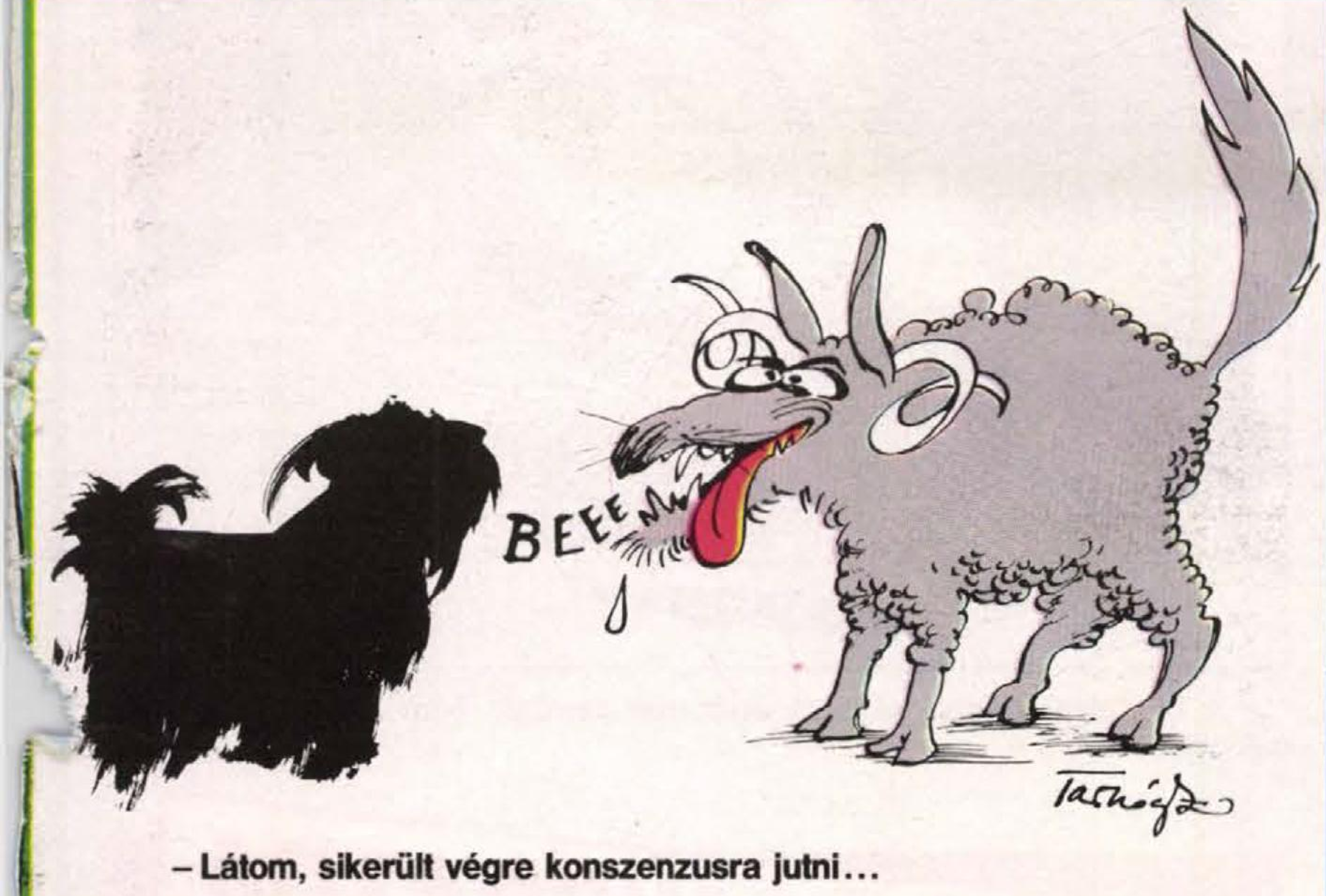

– Lazíts! Azért mert ellenzéki vagy nem kéllene folyamatosan vicsorítanod...

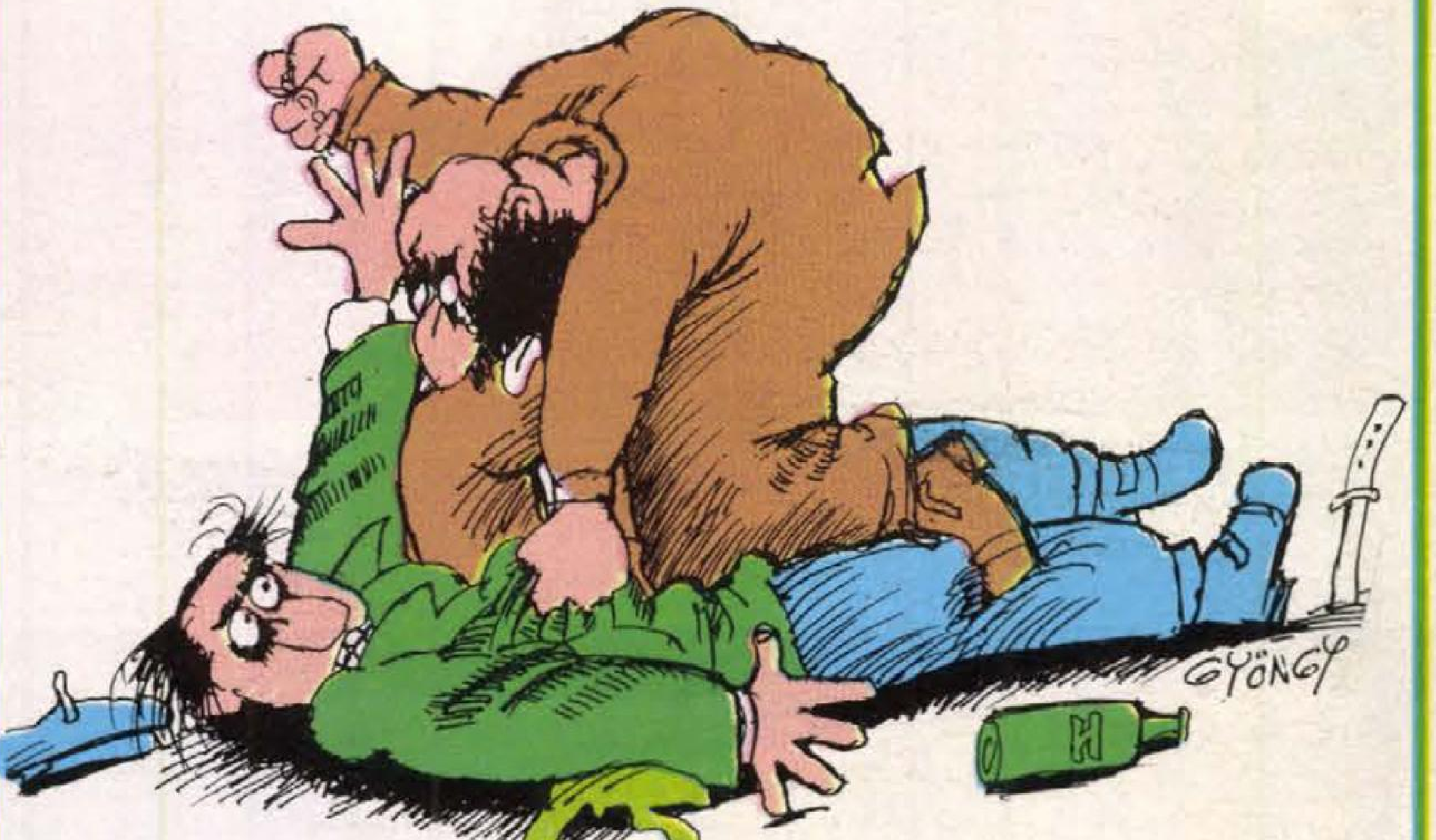
KONSZENZUS IV.

– Híreket mondunk

– Látom, sikerült végre konszenzusra jutni...

– Na, Jocó! Keressük a konszenzust vagy teljesen szétlapítsam a képedet?...

ETTUDAT

b esetben
ástól füg-
em beszé-
(dobozba,
os árokba),
dik, ilyen-
a minimá-

zöld alap,
ssé jobb-
nyoki-féle
másolatá-
rsze csak
a képen
oly zöld,

mint a föntebb említett alap, melyre ez a fekete nyomás került.

A kép alatt (arany alapon) a név: RÁKÓCZI.

Tűzpiros betűkkel, csupa nagybetűvel. Lángolnak a betűk, mintha az eget ostromolnák, a végtelent. A szabadság, az örök emberi akarás, a legyőzhetetlen megújulási vágy tűzpiros betűi ezek.

A név (az arany alappal együtt) hullámvonalban van elhelyezve a kép alján... Emiatt ugyanilyen hullámzással következik a szent név alatti következő felirat, jóval kisebb és fekete betűkkel: VILÁGOS SÖRKÜLÖNLEGESSÉG.

Megj.: Minőségét megőrzi 6 hónapig.

HORVÁTH LAJOS

KONSZENZUS A CSALÁDBAN

– Akkor megegyeztünk, anyukám, én megtartom a Bözsit és a Macát, te pedig elég, ha mosol, főzől és takarítasz rám!

KIBÉDI ERVIN:

BIKA

Büszke fölénnyel nézi a világot
minden csordák bálványozott királya.
Kudarcot talán még sohasem látott –
a sok tehén kéjes örömmel várja.

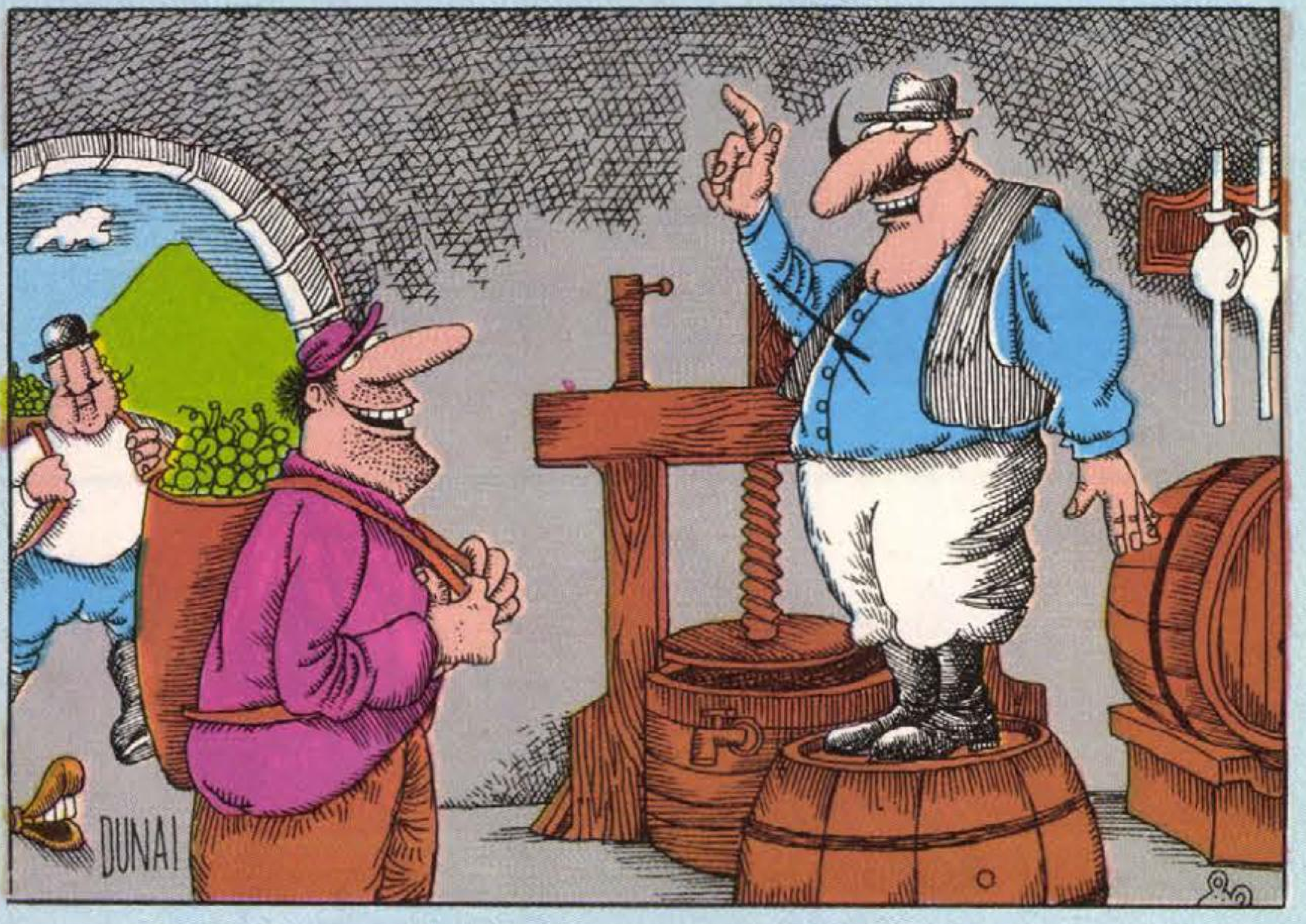
Aztán egyszerre úgy tűnik, hogy vége,
az üszők is másfelé kacsingatnak.
Nem akaródzik kimenni a rétre,
nem megy a dolog már úgy, mint ment tegnap.

Fejét horgasztva, farkával legyintve,
látva, hogy elmúlt legendás hatalma,
lassan rájön, hogy fajtáját tekintve,
– bármit mondanak – ő is csak egy marha.

– Ne politizálj, Lajos! Józanul sem tudod, mi történik a kisgazdáknál, nem szüret után...

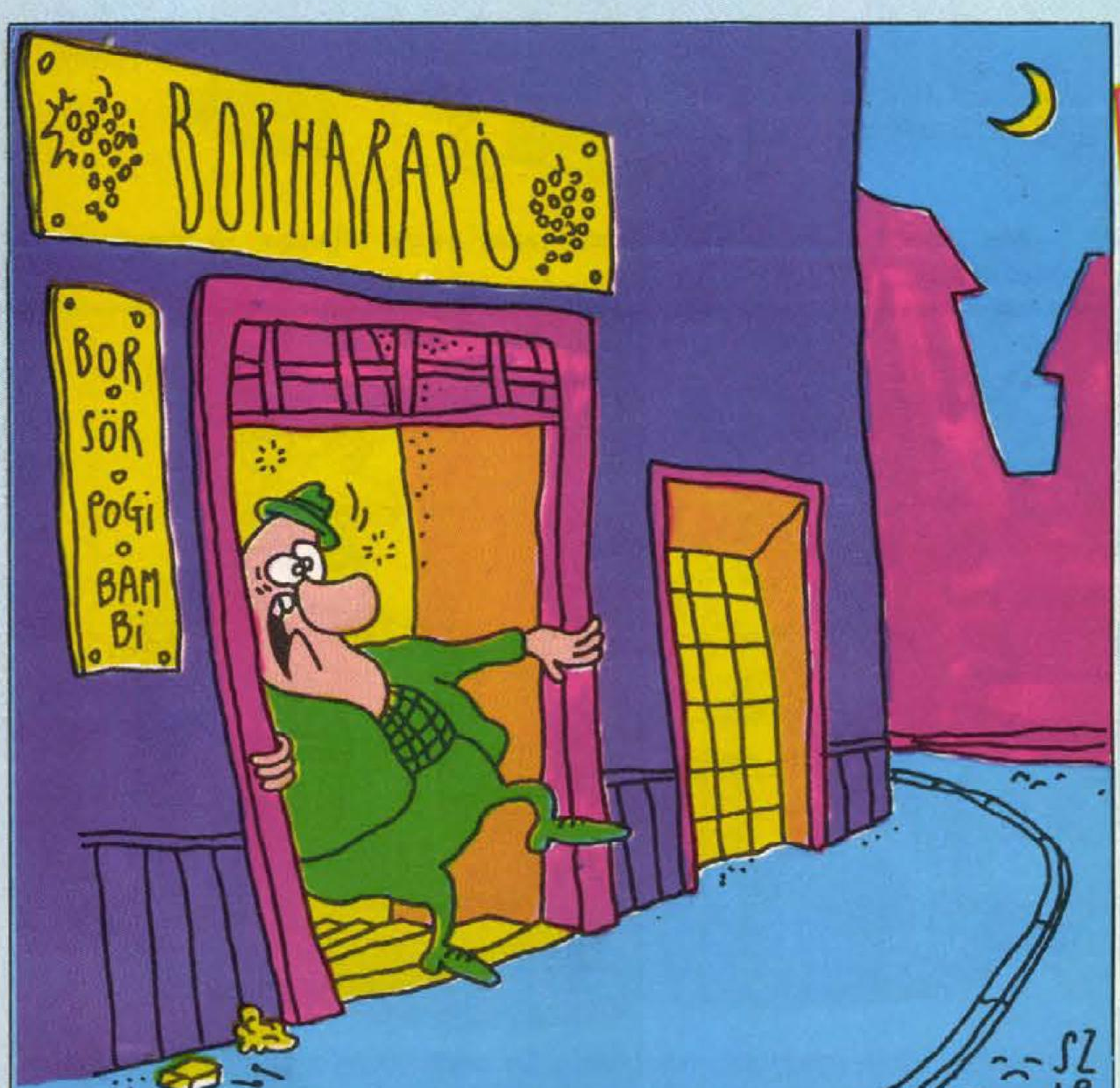
BOR(VIRÁGOS) OLDAL

– Értjük, Sanyi bá! De most már ugorj le a hordóról, mert nekünk is kell!

– A bor eladhatatlan, te sem érsz már semmit, nem is tudom, miért csinálom...

SZEGÉNY KISGAZDA

A falusi adóhivatal végrehajtói felkeresik a kisgazdát:

– Bátyám, maga hatalmas adóhátralékkal tartozik. Azért jöttünk, hogy foglaljunk. Elvisszük a lovakat.

Gazduraságunk megbólintja a fejét és felel:

– Hát, jó!

– Meg elvisszük a tehenet.

– Hát, jól van!

A legelszántabb végrehajtó papírt, ceruzát ránt elő, számolni kezd. Összeráncolt homlokkal mondja:

– De ez így se futja. Elvisszük a gépkocsit meg a színes televíziót.

Gazduraság abban a pillanatban rávágja:

– Ezeket soha nem adom, az hétszentség!

– Miért, gazduram? A ló, a tehén nem hiányzik magának, csak az autó meg a televízió?

– Igen. És azért, mert autóm, színes televízióm van, de lovam meg tehenem nincsen.

DÉNES GÉZA

– Nem és nem... Nem tudok rájönni a titkára: vajon mitől nem versenyképesek a magyar borok a világpiacon?!...

KÖSZÖNTŐ

Azt mondják, a mi tájainkon kiveszőfélben van az optimizmus. Ennek ékes cáfolatára bukkantam a minap. Az újságárus pultján új irodalmi folyóiratot pillantottam meg, a televízióból ismerős címmel: Lyukasóra.

Bevallom, ez a tévéműsor kevés kedvemceim egyike. Könnyed, szellemes, iskolapéldája annak, hogy igenis lehet szórakoztatva tanítani. De vajon hogyan lesz ebből folyóirat?

Természetesen sehogy. De mivel a folyóirat három szerkesztője (Gyurkovics Tibor, Cseres Tibor és Mészöly Dezső) közül ketten a Lyukasóra szülőatyjának vallhatják magukat, a népszerű cím tálcán kínálta fel magát. A Lyukasóra tehát nem azonos a Lyukasórával – csupán testvérek. Szívből kívánom, hogy a folyóirat népszerűsége ne maradjon le az idősebb tévés testvéré mögött.

Tisztelem a három szerkesztő, no meg a felelős kiadó, Szakonyi Károly bátorságát, derűlátását. Manapság irodalmi folyóirattal törni be a pletykadzsumbuj, pornómocsár, krimiözön uralta piacra – nem akármilyen vállalkozás. Ennek már igazi hírértéke van. Legalább akkora, mint amikor a postás megharapja a kutyát...

Töredelmesen bevallom, engem kicsit bosszant is a Lyukasóra megjelenése, hiszen amikor a sors szeszélye a Ludas Matyihoz vezérelt, első dolgom az volt, hogy megkérjem Gyurkovics Tibort és Szakonyi Károlyt, tiszteljék meg a Ludast írásaikkal. Büszkén mondhatom: egyikük sem utasította vissza felkérésemet. Igaz, azzal nem biztattak, hogy hetenként kézirataik tömegével árasztanak el, de – bevallom – mindkettőjüktől eggyel több írásra számítottam, mint amennyit idáig kaptam. Jelenleg ugyanis egészen kerek számnál tartunk: a nullánál...

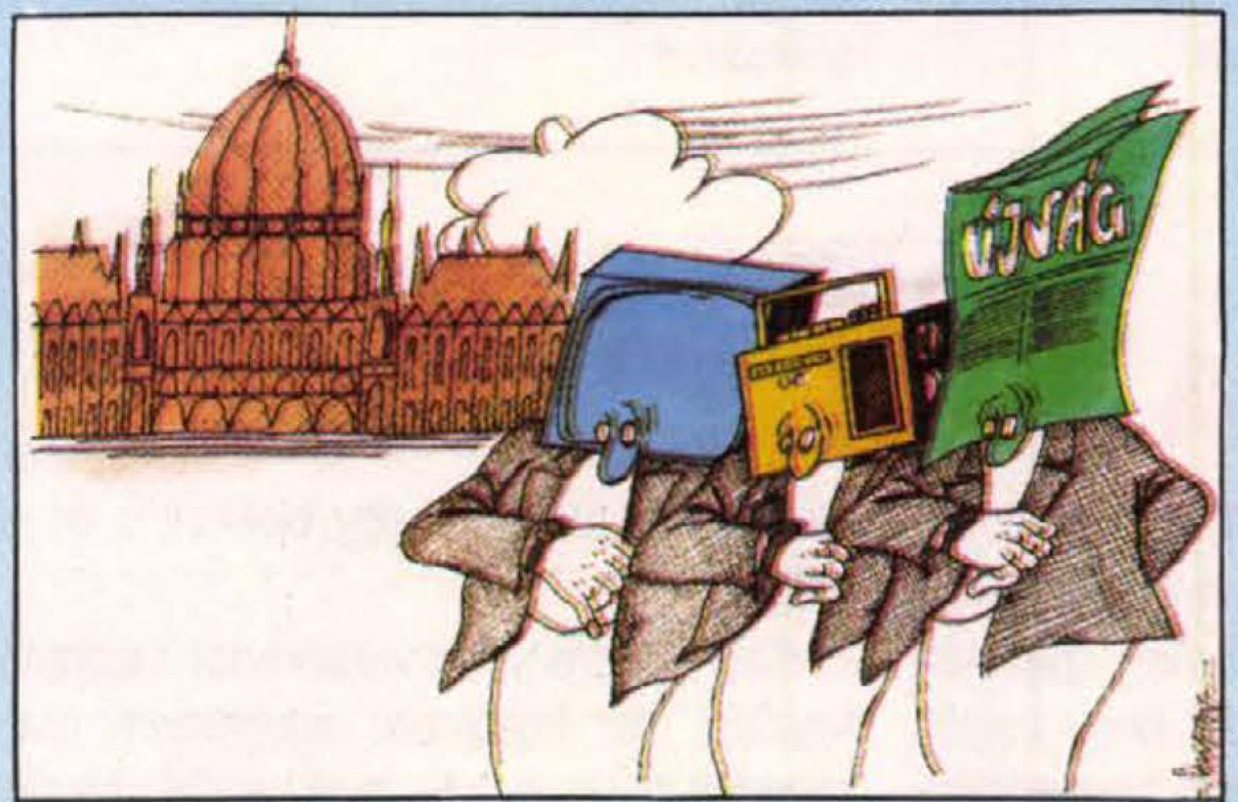
Ráadásul a Lyukasóra beköszöntőjében Gyurkovics Tibor azt írja: „Jó volna jókedvű lapot csinálni", „önfeledt lapot szeretnénk."

Mi is. Éppen ezért együttműködést kínálunk a Lyukasóra szerkesztőinek: mi is olvassuk a Lyukasórát, és ha van egy lyukas órájuk, ők is írjanak a Ludas Matyiba. Tegyük össze a két lap jókedvét, így az önfeledt olvasó talán azt se tudja majd, melyik lapot olvassa: a Ludasórát-e vagy a Lyukas Matyit.

Az olvasónak pedig sok kellemes lyukasórát kívánunk, amit – reméljük – a Ludas Matyi olvasásával tölt majd.

(SZUHAY)

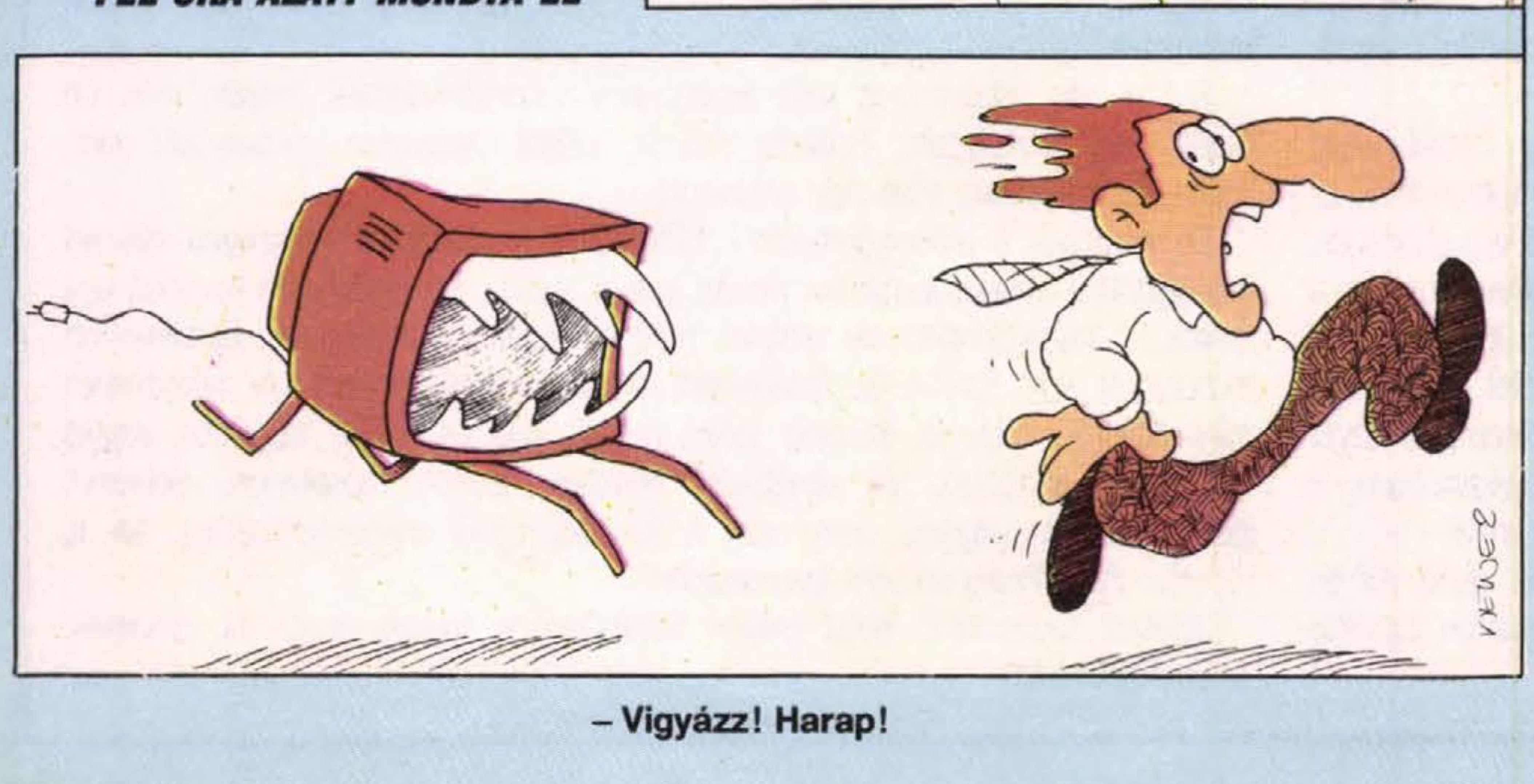

MÉDIATÖRVÉNYRE VÁRVA...

Corvin-mozi: Fidesz-nagygyűlés a gyorsítás jegyében

ORBÁN VIKTOR NÉGYÓRÁS BESZÉDÉT FÉL ÓRA ALATT MONDTA EL

– Vigyázz! Harap!

FEJBERIZSA

ABSZOLÚT BELÜGY
ÖNVÁZIÓ

*

FILMSZIVÁRVÁNY
„A világosfekete itt majdnem olyan, mint a sötétfehér." (Márton L. közlése.)

*

FUTÓMADÁR PÜRÉZVE
EMULZIÓ

*

SASSZEMŰ KISLÁNYOK
– Megláttam egy cipőt a kirakatban.
– Hol?
– A HÉV-ről.

*

FEJLETLEN KÓROKOZÓ
BABACILLUS

*

A LEGNAGYOBB MEGVETÉS
– Te, te még azt se tudod, hogy ki találta föl a konzervnyitót.

*

A LEGELŐKELŐBB FEHÉR
FŐBÍNÓ

*

DISZTINGVÁLTA
– A Salto Mortáléban a lényeg: a mortálé.

*

FÉRFIAS GYÓGYMÓD
APUPUNKTÚRA

*

SZÉPREMÉNYŰ SZÜZIKE
– Messze nem voltál olyan jó, mint akikkel ezután lesz dolgom.

*

TAPINTATOS RÖVIDÍTÉS
SÜNDISZN.

*

ENNYI ELÉG
– Van Gogh. – És? – Van Magogh.

*

EREDMÉNYES SZTRÁJK
BÉRBEFOJTOTTÁK

*

(KONVERTI)BILIS LÍRA
Nem való a bankszakmába'
Bevizelni devizába!

*

A KRITIKUS SZABADKOZIK
– A mások műve nem az én hibám...

IZÉ

ELŐDEINK ÍRTÁK

ŐSZ FERENC:

MINDENKI HUMORESZKJE

Az értekezletet a Duna–Tisza közén rendeztem. Így az összes érdekelt elfért, bár néhány tízezernek csak a Dunán horgonyzó tutajokon jutott hely. A megbeszélésre ugyanis a közönség kategóriájába sorolható egyedeket hívtam meg, hogy előzetesen megbeszéljem velük egy készülő humoreszkemet, mely elhatározott szándékom szerint egy igazi közönség-humoreszk lesz, tehát kielégíti mindenki igényét, nem sérti senki ízlését, és találkozik a közönség minden tagjának teljes egyetértésével.

Amidőn e meghívott közönség elhelyezkedett a Duna–Tisza köze kényelmes homokbuckáin, felmásztam a János-hegyre, és egy beatzenekar erősítőjén keresztül így szóltam az egybegyűltekhez:

– Kedves közönség! Mindenekelőtt tisztázzuk, aki nem közönség, menjen át a Dunántúlra...

Mindössze egy hajó telt meg. Erre szálltak a film- és színházrendezők, valamint a kritikusok, akik sose számítják magukat a közönséghez. Ezek mély undorral hagyták el a gyűlés színhelyét, bár néhányan a távozó hajó tatjába vonultak, és onnan csókokat hintettek a szárazon hagyott közönség felé.

– Humoreszkem témája – folytattam, amidőn a hajó eltávolodott – egy szerelmi történet...

Több százezren pattantak fel a homokból, s valahol Kecskemét táján gyülekeztek. Szószólójuk kijelentette, hogy az élet komoly dolgairól írjak, őket nem érdekli már a szex, miután valamennyien túl vannak a hatvanon, vagy pedig régi házasok.

– De ebben a szerelmi történetben nem lesz szex – biztosítottam őket, mire becslésem szerint két-három millióan álltak fel, és tiltakozásuk jeléül átmentek az Alföldre sztriptízt nézni.

– Természetesen, nem öncélú szerelmi történetről van szó. A cselekmény során felvillan a társadalmi háttér, a fiatalok és öregek problematikája...

Ekkor felálltak azok az öregek, kik még érdeklődtek volna a szerelmi történet iránt, valamint azok a fiatalok, akik a szex nélküli cselekménnyel is megelégedtek.

– A könyökünkön jön ki – mondták, és elvonultak a Kisalföldre, ahol egy beatzenekar operettdalokat játszott.

– Kedves közönség! Higgyék el, nemcsak a téma a fontos. Az a lényeg, hogy dolgozzuk fel. Az én humoreszkem modern lesz...

Megint felálltak vagy millióan...

– ...de természetesen, felhasználja nemes hagyományainkat is – kiáltottam a távozók után, ők azonban undorral úszták át a Dunát. Közvetlenül utánuk az a félmillió hallgatóm hagyta el a terepet, akiknek a hagyományok ellen volt kifogásuk.

– Versbe írom! – ordítottam kétségbeesetten, mire megint néhány százezerrel kevesebben lettünk, és a megmaradottak már Pest megyében is elfértek.

Nem csüggedtem. Elhatároztam, hogy némi engedményt teszek:

– Lesz benne egy kis krimi is...

– Álmunkban se jöjjön elő – kiáltott egymillió honfitársam, és átvonult Észak-Magyarországra, ahol Pósa Lajos verseket hallgattak napestig.

Nem adtam fel a harcot. Mert ha humoreszkem nem lesz közönség-humoreszk, a kritika talán elismer, de népszerűtlen leszek, és sosem hívnak meg a televízióba. Arra gondoltam, hogy egy kis szexszel, egy icipici szexecskével néhány milliót vissza lehetne szerezni. Elég lenne, ha humoreszkem hősnőjét a cikk elején ruhátlanul, vagy mondjuk lengén öltözve, és félreérthetetlen helyzetben találják egy szállodai szobában. De hiába üzentem át az Alföldre, a közönség menthetetlenül elpártolt tőlem. Ahogy szétnéztem a tájon, üres homokbuckákat láttam, csak itt-ott lézengett néhány ember, aztán lassan ők is cihelődni kezdtek. Utánarohantam az egyik távozónak...

– Uram...! Olyan humoreszket írok, amilyet akar, csak maradjon...

– Sajnos, nem lehet! Kevesen vagyunk. Ha maradnék, azt mondanák, hogy sznob vagyok. Különben, én akkor is elmentem volna, ha mindenki itt marad, mert azzal vádolhattak volna, hogy tömegízlésem van. A humoreszkeket pedig egyáltalán nem szeretem...

– Akkor miért jött egyáltalán ide?

– Vitázni! Manapság a filmről, a labdarúgásról folyó viták sokkal izgalmasabbak, mint maga a meccs vagy a film... Itt is egészen jól elszórakoztam – mondta, és utolsónak távozott...

TABI LÁSZLÓ:

TANMESE

Valamelyik nap bementem valamelyik áruházba, hogy valami okból vegyek valamit. Egy nagyon sovány, nagyon figyelmes és nagyon rosszkedvű fiatalember szolgált ki. A vevőnek természetesen nem áll jogában feltételeket szabni a kereskedelmi dolgozók testsúlyát és kedélyállapotát illetően, s valóban: nem is igen hallottam még olyan panaszkönyvi bejegyzésről, amely az eladó köbtartalmát vagy hangulatát teszi bírálat tárgyává. Aki figyelmes kiszolgálásban részesül, rendszerint megelégedetten húzódik odább, hogy helyét a pultot ostromló többieknek átadja. Nem így azonban én, akinek átkos szenvedélye több figyelmet fordítani a nyakkendőt árusító emberre, mint a nyakkendőre magára, melyet vásárlás céljából nézeget.

Nos, e fiatalember rosszkedve olyannyira intenzív volt, hogy tetőtől talpig hatalmába kerített. A vásárlás első másodperceiben még nem bántott semmi, az első két nyakkendőt még annak az embernek a derűs nyugalmával vizsgáltam, aki tudja, hogy a szénája rendben van. De azután hirtelen elszontyolodtam, s a céltalanság sivár érzése vett erőt rajtam. Tulajdonképpen – futott át agyamon a jeges felismerés – minek is nekem nyakkendő, amikor rövid az élet, örök a sír, amikor úgyis minden mindegy, s aki ma új nyakkendőt vásárol, holnap már hever egyszerű ravatalán, úgy lehet. Ekkor a fiatalember szemébe pillantottam, s megértettem, hogy miről van szó. Nem én vagyok rosszkedvű, hanem ő.

Szavakkal érzékeltetnem e rosszkedv méreteit meddő erőlködés volna. Az én emberem arckifejezését talán leginkább egy száztagú filmharmonikus zenekar tudná eljátszani, üstdobok és mélykürtök vezető szólamaival.

– Ez megfelel? – kérdezte tompán, fásultan. Egy kék nyakkendő volt épp a kezemben, nem is tudom, miért, hiszen szürkét kerestem.

– Megfelel – viszonoztam szomorúan, mire fáradt mozdulattal átnyújtott egy blokkot, s én nehéz léptekkel a kasszához vonszoltam magam.

Kint a napfényben valamelyest magamhoz tértem. Sötét gondolataim oszladozni kezdtek, bár közömbös nyugalmam csak nem akart visszatérni, akárhányszor nézegettem is a kék nyakkendőt. Mindenesetre volt annyi erőm, hogy tovább baktassak.

S íme, alig tettem meg száz lépést, ismét szembetaláltam magam vele. De most már mosolygott. Szélesre húzott szájjal, kedvesen mosolygott rám, egészséges fogazata csak úgy szikrázott.

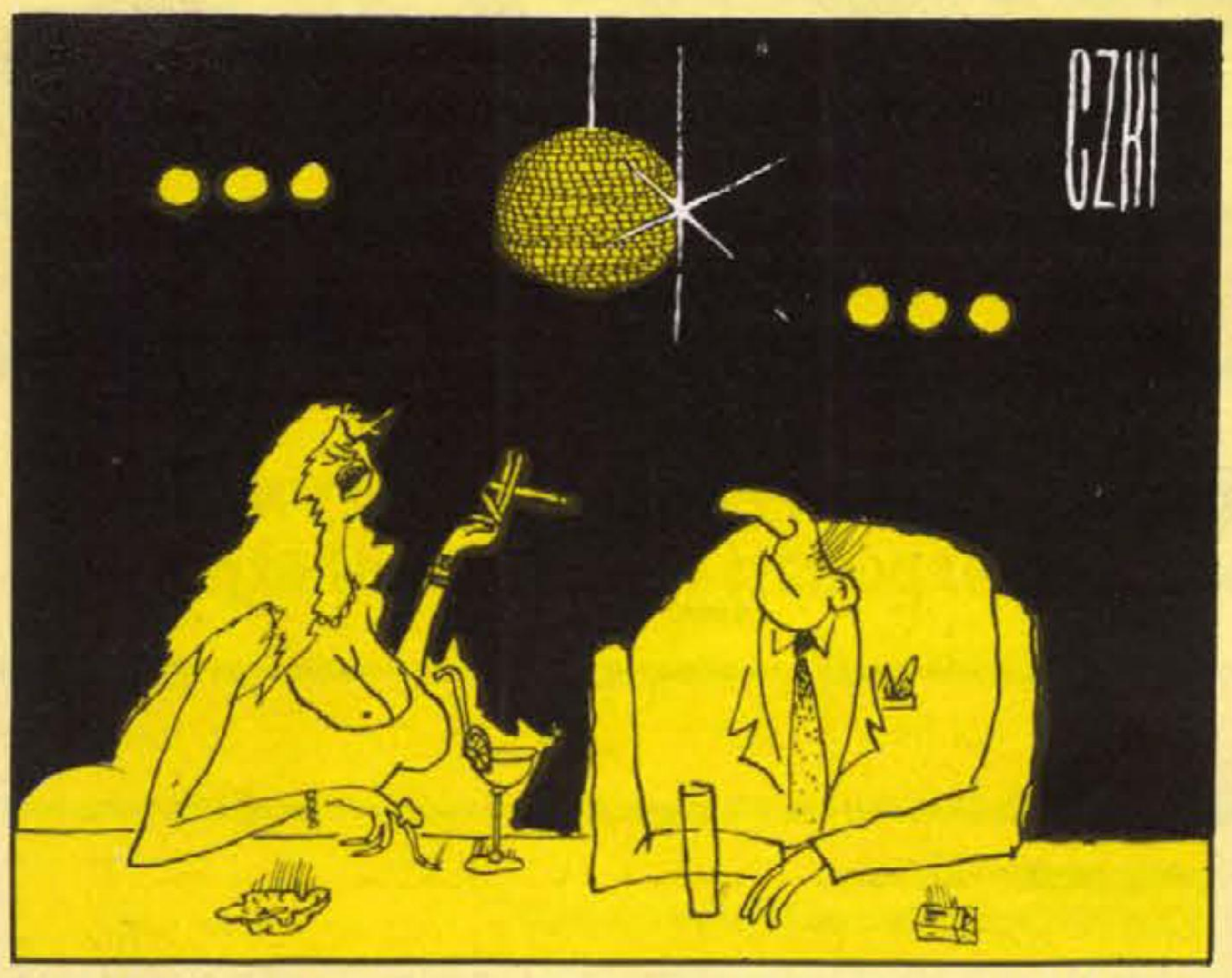
De nemcsak ő mosolygott ott a FÉNYSZÖV kirakatában. Arasznyira tőle ott mosolygott a kalauz, a máskor mindig komor kalauz, ott mosolygott továbbá egy rendőr, a máskülönben oly szigorú rendőr, konok hivatástudatát félretéve ott mosolygott egy tűzoltó is, mosolygott továbbá az egyébként oly könyörtelen minisztériumi portás is, és még sokan mások, nők és férfiak vegyesen, vagyis mosolygott mindenki, aki egyébként nemigen szokott mosolyogni. Beleértve jómagamat is. Ugyanis, mint azt a kirakatüvegből megállapíthattam, én is mosolyogtam. Pedig én sem igen szoktam.

Jólesett tapasztalni, hogy milyen barátságosak tudunk lenni mi, emberek. A fényképeinken.

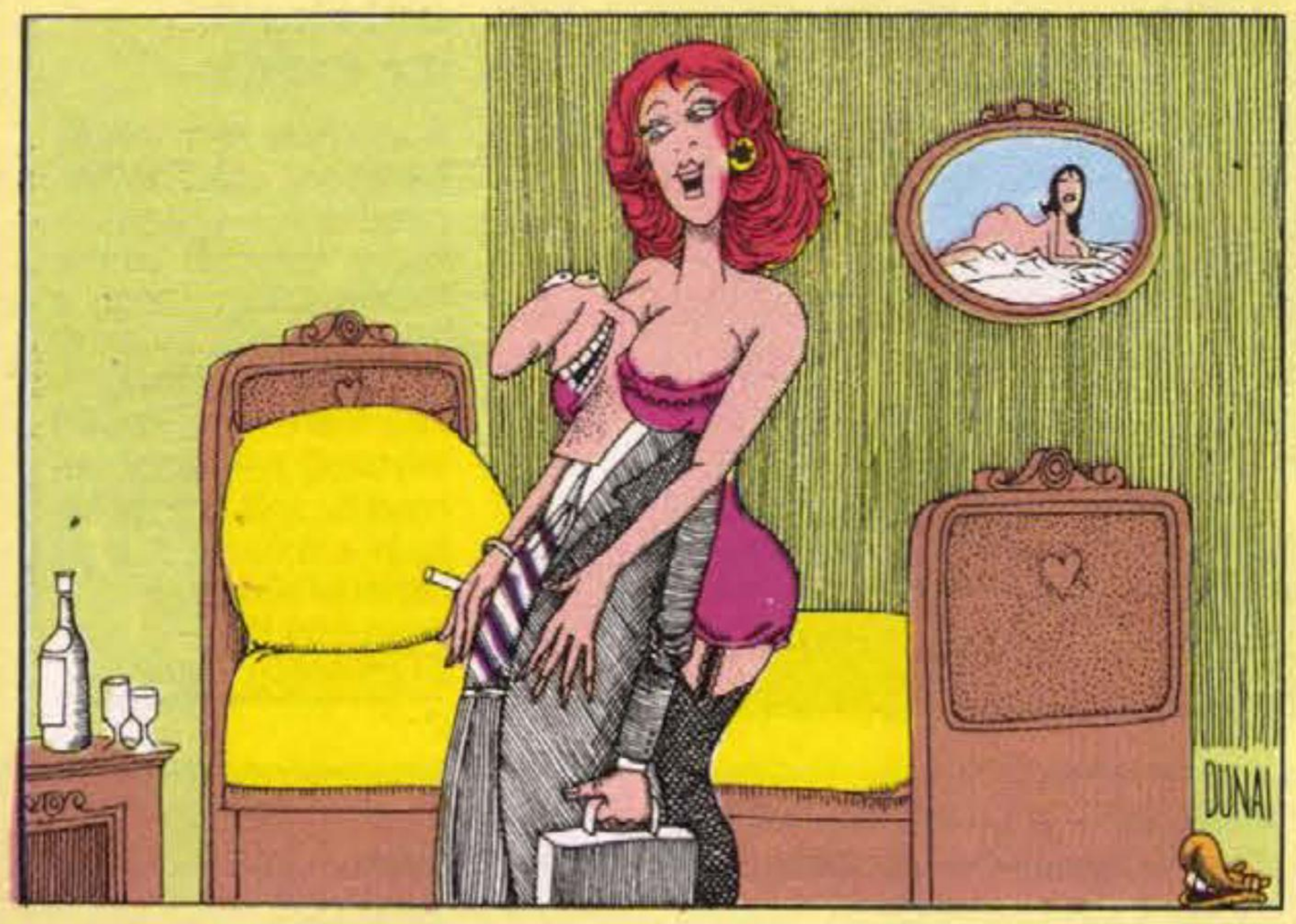

– Remélem, nemcsak a vagyonnyilatkozat miatt vagy felizgulva!

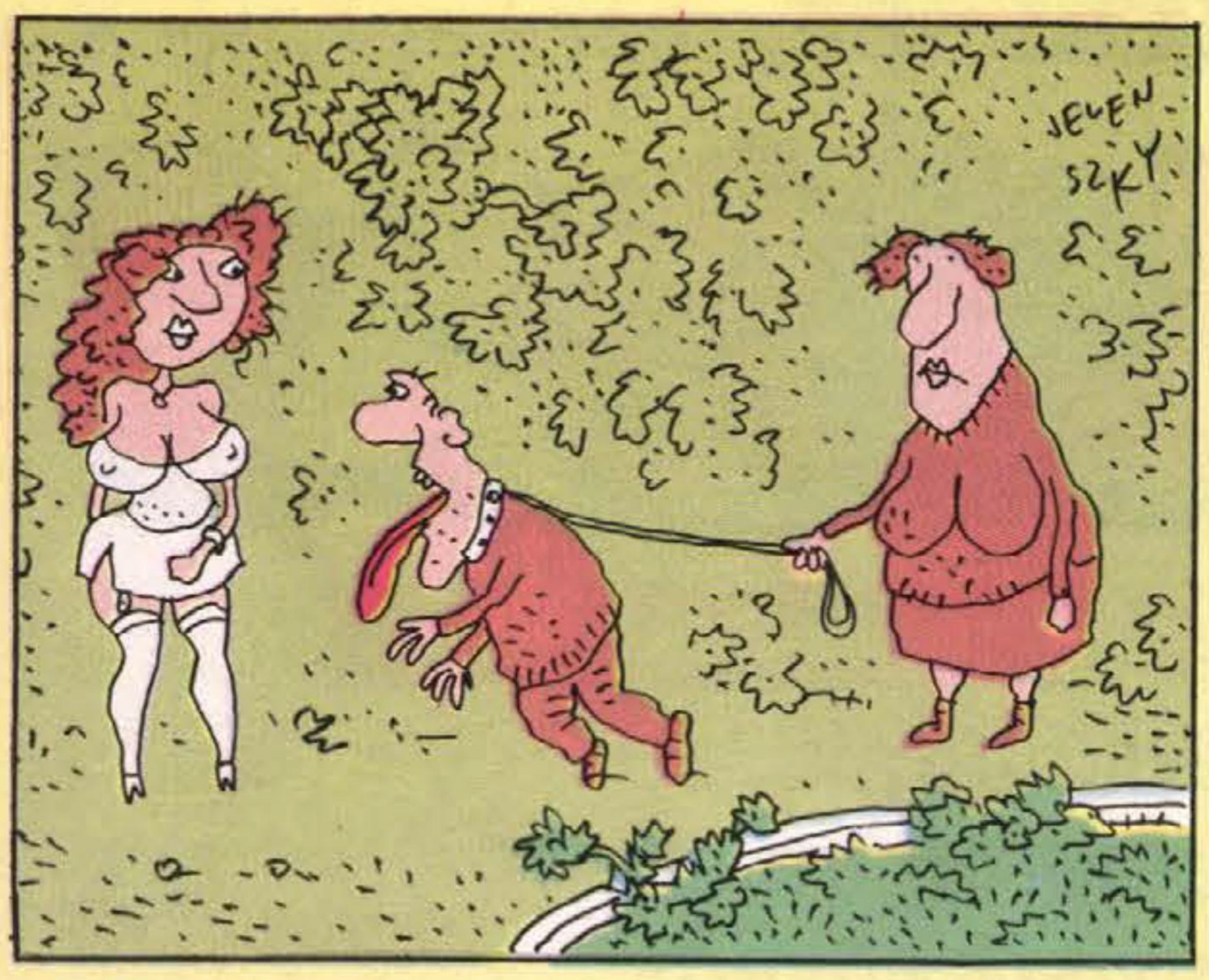
HONLEÁNYI BÜSZKESÉG

– Nem azért, de a mi iparágunkban egy este több a külföldi befektetés, mint más ágazatban egy teljes év alatt

– Pubikám! Kérésed tartalmának megfelelően: ötezerötszáz + ÁFA!

A LUDAS MATYI SZERELMI HOROSZKÓPJA (október 21-től 27-ig)

(azoknak, akik még gyakorolják)

Kos: Ezen a héten nincs sok tennivalója, foglalkozhat saját magával is. A családdal és a partnerrel is törődjön. (Otthon lehetne egy kicsit toleránsabb.) A szerelmet szerdán és pénteken találja meg...

Bika: A borongós hangulata múlófélben! Most végre rájött, hogy a társával célszerűbb jóban lenni, mint vitatkozni, mert a szerelem a hét végén gyógyírt ad a problémákra. A családban még tartanak a gondok.

Ikrek: Sikeres hétnek néz elébe. A nehezen hozott döntései egészen jól sikerültek! Főleg anyagilag eredményes. A szerelemben is hódítást hódításra halmoz és mindig akad valaki, aki mindent elhisz önnek. A péntek éjjel ragyogó lesz!

Rák: Munkájával nagyon jól halad. Jókedvű és kiegyensúlyozottnak érzi magát. Csak ne beszéljen be magának valami borúsat, mert elszáll a jókedve. A szerelemben is boldog, főleg pénteken és szombaton.

Oroszlán: Minden munka, amit elkezd, gördülékenyen és simán megy. Szívesen tevékenykedik, de főleg otthon a szerettei között. (Ilyenkor a szerelem is csodálatos...) Vigyázzon magára is, mert a nagy igyekezetben belázasodhat.

Szűz: Munkahelyén sokat dolgozik és örömmel veszi, hogy nem fárad és a tűrőképessége jobb a többiekénél. A szerelmi láz kicsit alábbhagyott, de azért még vidám, főleg szombaton. Anyagilag nagyon jó időszak várható...

Mérleg: Pénzügyei nagy fordulatot vesznek, méghozzá jó irányba! A karrierjében is szerencsés változás várható, melyet még némi erőszak árán is kiharcol. A családjában nincs rendben valami, oszlassa el a félreértéseket. A szerelem is kellemes...

Skorpói: Nincs sok kedve semmihez sem. A családdal megbeszéli a kellemetlenségeket, és azok rendbe is jönnek. Olyan sokat dolgozott, hogy lazítani szeretne. Próbáljon a társával a négy fal közül kitörni, és szeressék egymást...

Nyilas: A héten mindenben szerencsésnek mondhatja magát. (Kivéve az anyagiakat.) Itt valami mindig akadozik. A szerelem sokat foglalkoztatja, a régivel sokat hadakozik. Az új... Az meg nem éri meg a cserét. Adhat a barátai véleményére...

Bak: Megnyugodott egy kicsit. Tisztázta magában a pesszimista gondolatait, és ha nem is lett optimista, de már „jó úton halad". Szombaton társaságba megy. Ott sok lehetősége lesz arra, hogy a jövőjét megalapozza. A kedd a szerelemé!

Vízöntő: Minden rendben van, mégsincs jókedve. Elég sok hibát követett el, és ez most belülről rágja. Tisztázza magában – mindjárt jobb lesz a hangulata. Pénzügyei jók és a munkaeredményei sem megvetendők.

Halak: Nagyon elfáradt a múlt heti „nehéz" munkától. Jobb, ha egy pár napot lazít. Pénteken jelentős változás állhat be anyagi téren, és a társával is ez történhet. A szerelmet egy kicsit mértékletesen oldják meg...

– HELLÁSZ –

PIKÁNS OLDAL

Bosszankodunk, tehát vagyunk

BOLHAPIAC

Keresnek: a Ludas Matyi 1990–1991-es évszámait, kerékpárra szerelhető Dongó-motort, LEGÓT, kisautót, kisvonatot, elektromos mákdarálót, a Color Együttes „Új színek" című hanglemezét vagy kazettáját, a Pesti Izé, a Szabad Száj, a Borsszem Jankó bekötött, illetve egyes példányait, nagyméretű női fehérneműt, női cipőt, 38–39-es számban.

Kínálnak: virágzó leándereket, örökzöld szobanövényeket, játékbabakocsit, felfújható fürdő-lubickolót, golyós számológépet (70 × 125 cm), emeletes víkendágyat, 12 szárnyú ablakot (190 × 210), az Aranymosó első két számát, ásványokat, női ruhaneműt közepes termetre, téli-nyári gyermekholmit, szépirodalmi és egyéb könyveket, nagy méretű Madonna képet aranykerettel.

Cserélnek: YASHICA szuper-nyolcas filmfelvevőt fényképezőgépre, vagy más műszaki cikkre.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon (szerda kivételével), 9–12 óra között, a 118-8411 telefonszámon, a 94-es melléken, vagy levélben, a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

TURKÁL

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló badarságokat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat közszemlére tesszük, és a szerintünk legjobbat honoráljuk.

Gördeszkapálya

Az egyetlen, de nem az első ● Nyíitónap hétfőn

Eggyel több betű gurult bele...
(Az Esti Hírlapból ollózta: F. L., Budapest)

Az ÁVÜ igazgatótanácsa 1992. május 20-i ülésén elfogadta, hogy az Int részvényeit az Állami Vagyonügynökség kárpótlási egyre átválthatja.

Egyre jegyre váltják...
(A Magyar Nemzetben találta F. L., Budapest)

ANYAKÖNYVI HÍREK

Születtek: Barsi László és Gáldi Mariann lánya *Evelin*, Bodonyi István és Ulrich György fia *István*, Pocsári Sándor és Sárközi Rozália fia *Sándor*, Dobisz Attila és Dancsó Erzsébet fia *Dávid*, Kalla István és Varbai Judit lánya Kincső, ...kei Pál és Klucsik Mónika, Daucsó Zsolt és Heiszig Krisztina, Kuts Zoltán és Vass Krisztina, dr. Madudák István és Karácsony Klaudia, Haár Attila és Hajnal Magdolna.

Vácott haltak el: Nénin-

Csodák pedig vannak...
(A Váci Hírlapból beküldte egy olvasó)

SAT1, 21.15
És örökké dalolnak az erdők

A szerelem nem mindig felhőtlen, váratlan bonyodalmak szomoríthatják meg két ember kapcsolatát. Talán a ma esti film is erről szól, hisz az Elisabeth von Gall szerelméért folytatott párbajban elesett fiú apja örök bosszút esküszik a lány családja ellen...
Anna Smolik és Hansjörg Felmy

„– Vagy, ha nem, hát Klausjürgen Wussow."
(A Tele Magazinból ollózta: Z. R., Békéscsaba)

LUDAS MATYI
A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

Főszerkesztő:
SZUHAY BALÁZS

Főszerkesztő-helyettes:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ
(DLUHO)

Szerkesztő:
WALTER BÉLA

Művészeti szerkesztő:
RAU TIBOR (RAU)

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA

Tervezőszerkesztők:
DUKAY BARNA
GÁSPÁR IMRE

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta.

Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) 1900 Budapest XIII., Lehel u. 10/A, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 112-8860) 215-96162

Előfizetési díj negyedévre 246 Ft, fél évre 492 Ft, egy évre 984 Ft.

Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,
92.2308/43-66-22
rotációs eljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

MŰPÁRTOLÓ

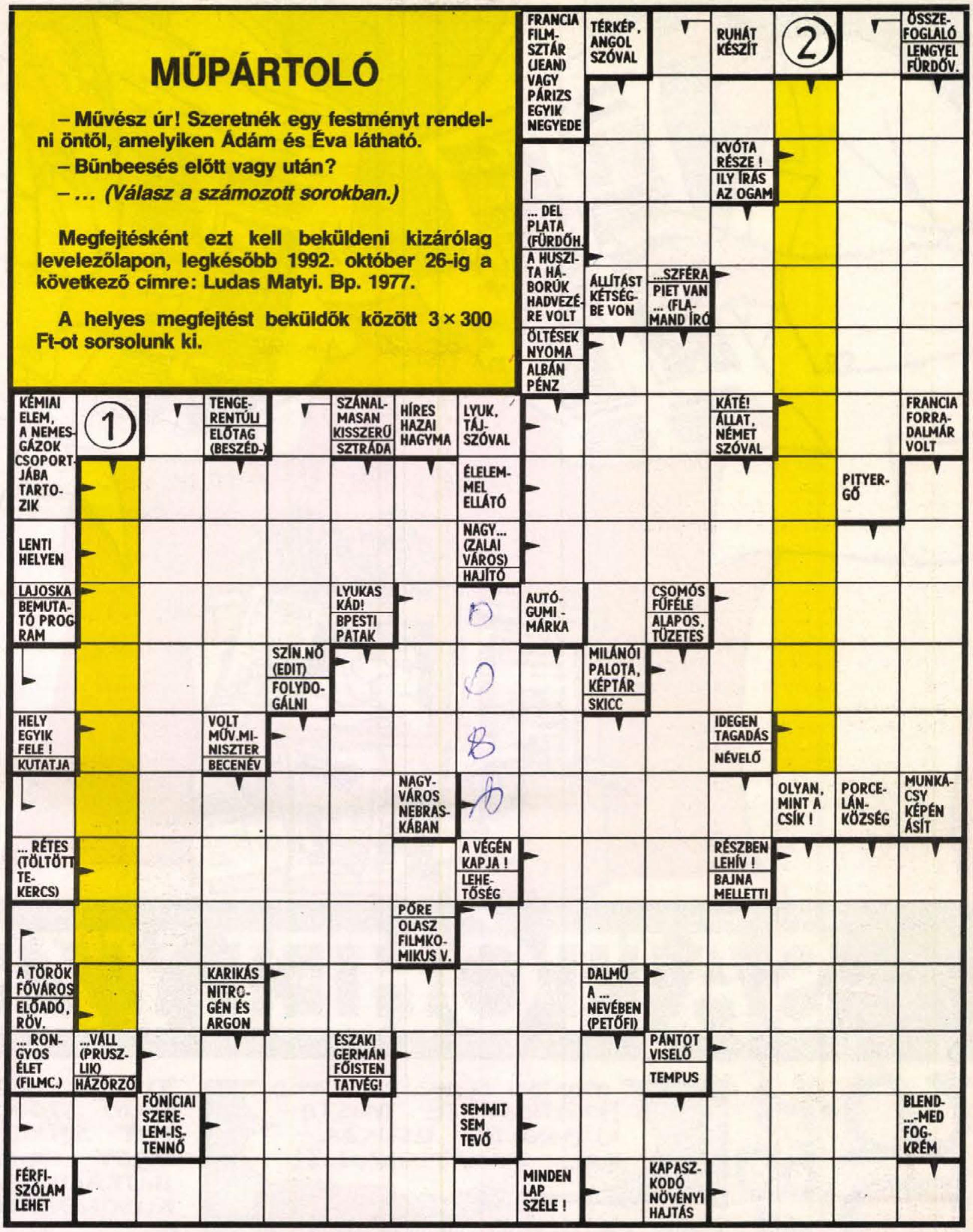
– Művész úr! Szeretnék egy festményt rendelni öntől, amelyiken Ádám és Éva látható.

– Bűnbeesés előtt vagy után?

– *... (Válasz a számozott sorokban.)*

Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb 1992. október 26-ig a következő címre: Ludas Matyi. Bp. 1977.

A helyes megfejtést beküldők között 3 × 300 Ft-ot sorsolunk ki.

A 40. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:

„...Mindjárt elkezd szűkölni, mihelyt a nejem a pianínóhoz közeledik."

300-300 Ft-ot nyertek:
Zsigri Sándor, 5123 Jászárokszállás, Patak u. 18.
Dr. Gyenis Dénesné, 1158 Budapest, József Attila u. 2/B
Kürtösi Mária, 9023 Győr, Bacsó Béla u. 29. VII/1.
A nyereményeket postán küldjük el!

KEDVES OLVASÓ!

A hetilapok, folyóiratok sokszor zord intelmet küldenek Önnek. Arról, hogy kéziratot nem őriznek meg és nem küldenek vissza. Mi viszont készségesen vállalkozunk arra, hogy a beküldött karikatúrákat, humoreszkeket – ha azok szerintünk közlésre még nem alkalmasak – visszaküldjük a szerzőnek, ha ezt kéri, és persze, ha felbélyegzett, megcímzett borítékot is mellékel. Tetszik tudni bennünket sem vet fel a pénz.

A szerkesztőség

Nem tudja

– Volt már uraságod a Balatonnál?

– Természetesen.

– És a Fekete-tengernél?

– Ott is.

– Hajózott az Adrián?

– Igen.

– Ön szerint melyik a legszebb?

– Nem tudom. Ugyanis mindenhová a feleségemmel utazom...

LAKATOS FERENC RAJZA

SAJTÓHELYZET

ORPHEUS az alvilági

NEMES ZOLTÁN RAJZA

